നഷ്ടപ്രശ്നവിധികൾ

ഇതിൽ
ഭാഷാവ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയ
ആര്യാസപ്തതിയും
ഷൾപഞ്ചാശികയും
അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ടി. സി. പരമേശ്വരൻമൂസ്സത് അവർകളുടെ
ഭാഗിനേയനും ശിഷ്യനുമായ
പണ്ഡിതൻ, സി. കെ. വാസുദേവൻ മൂസ്സത്
അവർകളാൽ
പരിശോധിക്കപ്പെട്ടത്.

തൃശ്ശിവപേരൂർ,
ഭാസം അച്ചുകൂടത്തിൽ
അച്ചടിച്ചത്.
൧൧൦൩.

വില അണ ൪.

ആര്യാസപ്തതി

ഗുരൂണാം ചരണാംഭോജപരാഗപരമാണവഃ
മനോമുകുരമസ്മാകം പുനീയുരനുസന്തതം. ൧

ഗുരുഭൂതന്മാരുടെ പാദാരവിന്ദമാകുന്ന പരമാണുപരാഗങ്ങൾ നൊമ്മളുടെ മനസ്സാകുന്ന കണ്ണാടിയെ എല്ലാപ്പോഴും ശുദ്ധമാക്കി ചെയ്യട്ടെ.

പ്രശ്നഗ്രന്ഥത്തെ ഉണ്ടാക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്ന ആചാര്യൻ അവിഘ്നപരിസമാപ്തിക്കായിക്കൊണ്ട് ഇഷ്ടദേവതാനമസ്കാരത്തെ ചെയ്തതിനുശേഷം പ്രാരംഭിക്കുവാനിച്ഛിക്കുന്നതിനെ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു:—

രവിശശികുജബുധഗുരുഭൃഗു-
രവിജഗണേശാൻ പ്രണമ്യ ഭക്ത്യാദൌ
വക്ഷ്യേഹം സ്പഷ്ടതരം
പ്രശ്നജ്ഞാനം ഹിതായ ദൈവവിദാം. ൨

ആദിത്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ശുക്രൻ, ശനി എന്നീ ഗ്രഹങ്ങളേയും ഗണപതിയേയും ആദിയിങ്കൽ ഭക്തിയോടുകൂടെ നമസ്കരിച്ചിട്ടു ഞാൻ ദൈവജ്ഞന്മാൎക്കു (ജ്യോതിഷികൾക്കു) ജ്ഞാനാഭിവൃദ്ധിക്കായിക്കൊണ്ടു പ്രശ്നജ്ഞാനത്തെ ഏറ്റവും സ്പഷ്ടമായ വിധത്തിൽ പറയുന്നുണ്ട്. ൨

ഗ്രഹഭേദം ഗ്രഹഗണിതം
ജാതകമവലോക്യ നിരവശേഷമപി
യഃ കഥയതി ശുഭമശുഭം
തസ്യ ന മിഥ്യാ ഭവേദ്വാണീ. ൩

അഹൎഗ്ഗണം, മദ്ധ്യമം, സ്ഫുടം, ഗ്രഹണം രണ്ട്, ഗ്രഹങ്ങളുടെ സമാഗമം, യുദ്ധം, പാട്, പിറപ്പ്, ഗ്രഹനക്ഷ

ത്രയോഗം ഇപ്രകാരമുള്ള ഗ്രഹഗണിതത്തേയും വരാഹിരപരാശരാദികളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ബൃഹജ്ജാതകാദികളെല്ലാം നോക്കി അറിഞ്ഞവനായ യാതൊരു ജ്യോതിഷിയാകുന്നു പ്രഷ്ടാവിന്റെ ശുഭത്തേയുമശുഭത്തേയും പറയുന്നത് അവന്റെ വാക്ക് ഒരിക്കലും സത്യമല്ലാതിരിക്കയില്ല. ൩

പ്രശ്നത്തിങ്കൽ ദൈവജ്ഞൻ ചെയ്യേണ്ടുന്നതിനെപ്പറയുന്നു:—

രമ്യതലേ ഭൂഭാഗേ സംപൂജ്യ ഗ്രഹഗണം സനക്ഷത്രം
പശ്ചാൽ പ്രശ്നവിധാനം കുര്യാദ്ദൈവജ്ഞോയാൽ സിദ്ധിം. ൪

ദൈവജ്ഞൻ മനോഹരമായിരിക്കുന്ന—ഗോമയാദിലേപനംകൊണ്ടു പരിശുദ്ധവും നിമ്നോന്നതാദിരഹിതവുമായിരിക്കുന്ന—ഭൂമിയിൽ ഗ്രഹങ്ങളുടെ സമൂഹത്തേയും നക്ഷത്രങ്ങളേയും യഥാവിധി പൂജിച്ചതിന്നുശേഷം പ്രശ്നത്തെ ചൊല്ലുവാനുള്ള വിധിയെ ചെയ്യണം. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ ദൈവജ്ഞൻ സിദ്ധിയെ—സത്യവാദിതയെ—നിശ്ചയമായും പ്രാപിക്കും. ൪

അനന്തരം പ്രഷ്ടാവിന്റെ കർത്തവ്യത്തെ പറയുന്നു:—

പ്രഷ്ടാ മണികനകയുതൈഃ ഫലകുസുമൈരാശിചക്രമഭ്യർച്ച്യ
പൃച്ഛേദ്ദ്വ്യാഹാദിഷ്വിഷിതം ഭക്ത്യാ വിനയാന്വിതഃ പ്രശ്നേ. ൫

പ്രഷ്ടാ=ചോദിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നവൻ, രത്നം സ്വർണ്ണം എന്നിവയോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന ഫലങ്ങളെക്കൊണ്ടും പുഷ്പങ്ങളെക്കൊണ്ടും രാശിചക്രത്തെ വഴിപോലെ പൂജിച്ചതിന്നുശേഷം ഭക്തിയോടും വിനയത്തോടുംകൂടെ ആയുർവ്വിവാഹാദികളിൽവെച്ച് താൻ ചോദിപ്പാനിച്ഛിക്കുന്നതിനെ ദൈവജ്ഞനോടു ചോദിക്കുകയും വേണം.

ഉദയനിമിത്തൈർവ്വർണ്ണൈഃ
പ്രശ്നാൽഭൂതൈർബ്ബഹിസ്ഥിതൈശ്ശകുനൈഃ
വക്തവ്യം ശുഭമശുഭം
പ്രശ്നേ തൽകാലജാതം തൽ. ൬

പ്രഷ്ടാവു ചോദിക്കുന്നതിന്റെ ആദ്യാക്ഷരം, ചോദ്യത്തിലെ അക്ഷരങ്ങൾ പ്രഷ്ടാവു നിൽക്കുന്ന രാശി ഇതുക

ളേക്കൊണ്ടും രാശിചക്രത്തിങ്കൽ വെക്കപ്പെട്ട മണികനകാദികളെക്കൊണ്ടും ആരൂഢത്തെ നിശ്ചയിച്ച് അതുകൊണ്ടും തൽകാലത്തിങ്കൽ പുറമെ ഉണ്ടാകുന്ന ശകുനാദികളെക്കൊണ്ടും പ്രഷ്ടാവിന്റെ ശുഭാശുഭങ്ങളെ ദൈവജ്ഞൻ പറയണം.

ദൃങ്മനസോഃപ്രീതികരം പ്രശ്നേ യദ്ദൎശനം യദി ശ്രവണം
മംഗല്യദ്രവ്യാണാം ഭവതി ശുഭം വിനിൎദ്ദിശേത്തത്ര. ൧

പ്രശ്നസമയം നേത്രങ്ങൾക്കും മനസ്സിന്നും സന്തോഷത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന മംഗല്യദ്രവ്യങ്ങളുടെ ദൎശനമോ ശ്രവണമോ ഉണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ അവിടെ ശുഭം ഭവിക്കുമെന്ന പറയണം. ൧

അതുകളെത്തന്നെ വിവരിക്കുന്നു:—

ഹയവൃഷഗജഹംസാദേഃ പൃച്ഛാസമയേ രുതം യദാ ഭവതി
ദൎശനമഥവാ തേഷാം പ്രശ്നം ശുഭപ്രദം വിനിൎദ്ദിശേത്തത്ര.

പൃച്ഛാസമയത്തിങ്കൽ കുതിര, കാള, ആന, അരയന്നം മുതലായതുകളുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുകയോ കുതിര മുതലായതുകളുടെ ദൎശനമോ ഉണ്ടാകുന്ന ആ പ്രശ്നം ശുഭപ്രദമാകുന്നു. വൃ

യോ യോ ഭാവഃ പ്രഭുണാ യുക്തോ ദൃഷ്ടോഽഥവാ പ്രശ്നേ
ഗുരുബുധശുക്രൈരേവം വക്തവ്യം തസ്യ തസ്യ ശുഭം.

ലഗ്നമോ ആരൂഢമോ രണ്ടിലും ബലമേറുന്ന രാശികൊണ്ടു ദേഹാദിഭാവങ്ങളെ പറയണം. യാതൊരു യാതൊരു ഭാവം ഭാവാധിപതിയോടു കൂടുകയോ ഭാവാധിപതിയുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടാവുകയോ, വ്യാഴം, ബുധൻ, ശുക്രൻ എന്നിവരോടു കൂടിയിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ പ്രശ്നത്തിൽ അതാതു ഭാവങ്ങൾക്കു ശുഭഫലമാണെന്നു പറയണം.

യസ്മിന്യസ്മിൻ ഭാവേ ദ്വിദ്വാദശസപ്തമസ്ഥിതാഃ സൌമ്യാഃ
തസ്മിംസ്തസ്മിൻ വൃദ്ധിൎദ്ദശമചതുൎത്ഥസ്ഥിതൈസ്സുദൃൾ. ൧൦

ഏതേതു ഭാവത്തിങ്കൽ രണ്ടാമേടത്തും പന്ത്രണ്ടാമേടത്തും ഏഴാമേടത്തും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്നവരായാൽ

അതാതു ഭാവങ്ങൾക്കു വൎദ്ധനയുണ്ടാകും. പത്താമേടത്തും നാലാമേടത്തും നില്ക്കുന്ന ശുഭന്മാരെക്കൊണ്ടും മേൽപ്രകാരം ശുഭഫലം തന്നെയാകുന്നു.

പഞ്ചമനവമോപഗതൈ-
ൎഗ്ഗുരുബുധശുക്രൈഷ്ടമേപ്സിതാവാപ്തിഃ
ഷൾത്രികലാഭോപഗതൈഃ
ക്ഷിതിസുതരവിസൂൎയ്യജൈസ്സദാപൽ. ൧൧

അഞ്ചാമേടത്തും പന്ത്രണ്ടാമേടത്തും ഗുരു, ബുധൻ, ശുക്രൻ ഇവർ നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ അഭീഷ്ടസിദ്ധി വരുമെന്നു പറയാം. ആറ്, മൂന്ന്, പതിനൊന്ന് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ കുജൻ, സൂൎയ്യൻ ശനി ഇവർ നിന്നാലും മേൽപ്രകാരം ഫലത്തെ പറയണം. എന്നാൽ കുജാദികളുടെ സ്ഥിതി ഷഷ്ഠാദിഭാവങ്ങളിൽ യഥാസംഖ്യമാണെന്നും ഒരു പക്ഷമുണ്ട്.

ദ്വിപദേ ചതുഷ്പദേ വാ ഭവനേ
ലഗ്നോപഗതോ ഗ്രഹഃ പാപഃ
തിഷ്ഠതി തന്നാശകരോ
ജ്ഞേയഃസൌമ്യോപി വൃദ്ധികരഃ. ൧൨

ദ്വിപദരാശിയോ ചതുഷ്പദരാശിയോ ആയ ലഗ്നത്തിൽ പാപഗ്രഹം നിന്നാൽ, ദ്വിപദരാശിയാണെങ്കിൽ മനുഷ്യൎക്കും ചതുഷ്പദരാശിയാണെങ്കിൽ പശ്വാദിമൃഗങ്ങൾക്കും നാശം ഭവിക്കും. അപ്രകാരം നില്ക്കുന്നതു ശുഭഗ്രഹമാണെങ്കിൽ ശുഭവും ഭവിക്കും.

ലഗ്നാധിപതിഃ കേന്ദ്രേ തന്മിത്രം വാ വ്യയാഷ്ടകേന്ദ്രേഭ്യഃ
അന്യഗതാഃ പാപാഃ തത്രാപി ശുഭംവദേൽ പ്രശ്നേ. ൧൩

ലഗ്നാധിപതിയോ ലഗ്നാധിപതിയുടെ ബന്ധുവോ കേന്ദ്രത്തിൽ (കേന്ദ്രം=ലഗ്നം, നാല്, ഏഴ്, പത്ത് ഈ രാശികൾ) നില്ക്കുകയോ പാപഗ്രഹങ്ങൾ പന്ത്രണ്ട്, എട്ട്, കേന്ദ്രം ഈ രാശികളെ ഒഴിച്ചു മററ രാശികളിൽ നില്ക്കുകയോ ഇങ്ങിനെ വന്നാൽ ആ പ്രശ്നത്തിങ്കൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു ശുഭം വരുമെന്നു പറയണം.

പാപൈർല്ലഗ്നോപഗതൈഃ
ശരീരപീഡാം വിനിർദ്ദിശേൽ കലഹം
സുഖസംസ്ഥൈസ്സുഖനാശം
ഗൃഹഭേദം ബന്ധുവിഗ്രഹം ച വദേൽ. ൧൩

പാപഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു ശരീരപീഡയേയും അന്യന്മാരായിട്ടുള്ള കലഹത്തേയും പറയണം. പാപഗ്രഹങ്ങൾ നാലാമേടത്തു നിന്നാൽ സുഖനാശവും തറവാട്ടിൽ അന്തഃകലഹവും ഉററ ബന്ധുക്കളുമായി അത്യന്തവിരോധവും ഫലമെന്നു പറയാം.

അസ്തേ ഗമനവിരോധം കർമ്മസ്ഥേ കർമ്മണാംവിനാശഞ്ച
ശുഭദൃഷ്ടിസംപ്രയോഗാൽ പ്രഷ്ടുഃ കൃച്ഛ്രാദപേതസിദ്ധിം. ൧൪

ഏഴാമേടത്തു പാപഗ്രഹം നിന്നാൽ ഗമനത്തിന്നു വിരോധവും പത്താമേടത്തു നിന്നാൽ സകലകർമ്മങ്ങളുടേയും നാശത്തേയും പറയണം. എന്നാൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ മേൽപറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിലുണ്ടെങ്കിൽ പണിപ്പെട്ടു സാധിക്കുമെന്നും പറയണം. ൧൫

ചന്ദ്രേ പാപസമേതേ
ഭൃഗുജേ വാ വിഗ്രഹസ്സഹ സ്ത്രീഭിഃ
വക്തവ്യോ ദ്യൂനഗതൈഃ
പാപൈഃ സുഖസംസ്ഥിതൈസ്സദാപൽ. ൧൬

ചന്ദ്രനോ ശുക്രനോ പാപഗ്രഹത്തോടു കൂടിയവരാണെങ്കിൽ സ്ത്രീകളുമായി കലഹമുണ്ടെന്നു പറയണം. നാലാമേടത്തോ ഏഴാമേടത്തോ രണ്ടിൽ കുറയാതെ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാലും മേൽപ്രകാരം സ്ത്രീകളുമായി കലഹമുണ്ടെന്നുതന്നെ പറയാം. ൧൭

സ്ഥിരരാശൌ ലഗ്നഗതേ
സ്ഥാനപ്രാപ്തിം വദേന്ന ഗമനഞ്ച
രോഗോപശമോ നാശോ
ദ്രവ്യാണാം സ്യാൽ പരാജയോ നാത്ര. ൧൮

ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിയാണെങ്കിൽ സ്ഥാനപ്രാപ്തിയും അന്യദേശഗമനാഭാവവും രോഗത്തിന്നു ശമനവും ദ്രവ്യ

നാശവും കാൎയ്യങ്ങളിൽ ജയവും ഭവിക്കുമെന്നു തീൎച്ചയായും പറയാം. ൧൧

ചരരാശൌ വിപരീതം മിശ്രം വാച്യം ദ്വിമൂൎത്ത്യുദയേ
സ്ഥിരവൽ പ്രഥമേൎദ്ധം സ്യാദപരം ചരരാശിവത്സൎവ്വം ()

ചരരാശി ലഗ്നമായി വന്നാൽ ഫലം മുൻപറഞ്ഞതിന്നു വിപരീതമായിരിക്കും. ഉഭയരാശിയാണെങ്കിൽ മിശ്രമായിരിക്കും ഫലം. അത് ആദ്യം (പൂൎവ്വാൎദ്ധം) സ്ഥിരംപോലെയും അപരാൎദ്ധത്തിൽ ചരംപോലേയുമിരിക്കും.

ശുഭവൎഗ്ഗേ ലഗ്നഗതേ ലഗ്നേ വാ സൌമ്യയോഗമായാതേ
ബ്രൂയാദഭിമതസിദ്ധിം പ്രഷ്ടുഃ സ്ഥാനാന്തരപ്രാപ്തിം. ൧൯

ശുഭന്മാരുടെ ഷഡ്വൎഗ്ഗം ലഗ്നത്തിൽ വരികയോ ലഗ്നം ശുഭഗ്രഹങ്ങളോടുകൂടിയിരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു സകലാഭീഷ്ടസിദ്ധിയും തല്ക്കാലസ്ഥിതിയേക്കാൾ ഉന്നതമായ സ്ഥാനാന്തരപ്രാപ്തിയും ഫലമെന്നു പറയാം.

കേന്ദ്രത്രികോണസംസ്ഥാഃ
സൌമ്യാഃ പാപാഃ ത്രിഷഷ്ഠലാഭസ്ഥാഃ
ലാഭം സിദ്ധിം ബ്രൂയാൽ
കാൎയ്യാണാം പ്രോഷിതസ്യ ചാഗമനം. ൨൦

കേന്ദ്രത്തിങ്കലും ത്രികോണത്തിലും (ത്രികോണം=അഞ്ച്, ഒമ്പത്) സൌമ്യഗ്രഹങ്ങളും മൂന്ന്, ആറ്, പതിനൊന്ന് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ പാപഗ്രഹങ്ങളും വന്നാൽ അൎത്ഥലാഭവും കാൎയ്യസിദ്ധിയും ഭവിക്കുമെന്നും ദേശാന്തരം പോയവൻ ഉടനെ മടങ്ങിവരുമെന്നും പറയാം. ൨൦

ദ്വിത്രിൽകധനസമേതൌ
ഗുരുഭൃഗുപുത്രൌ യഥേപ്സിതാവാപ്തിം
യദ്യുപഗതാവേതൌ
ഗൃഹപ്രവേശമപി തൽക്ഷണാൽ കുരുതഃ. ൨൧

വ്യാഴവും ശുക്രനുംകൂടി രണ്ടാമേടത്തും മൂന്നാമേടത്തും നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു സകലാഭീഷ്ടസിദ്ധി സംഭവിക്കും. ഈ ഗുരുശുക്രന്മാർ നാലാമേടത്തു നില്ക്കുന്നുവെങ്കിൽ അപ്പോൾതന്നെ ഗൃഹപ്രവേശത്തെ ചെയ്യും.

ലഗ്നാദ്വിദ്വാദശഗൈ-
ശ്ചന്ദ്രാദ്വാ ചന്ദ്രപുത്രഗുരുഭൃഗുജൈഃ
ഗമനം വാച്യാഗമനം
നാസ്തീതി വിനിർദ്ദിശേൽ പ്രഷ്ടുഃ. ൨൨

ബുധൻ, ഗുരു, ശുക്രൻ ഇവർ ലഗ്നത്തിങ്കൽനിന്നോ ചന്ദ്രങ്കൽനിന്നോ രണ്ട് പന്ത്രണ്ട് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു വിദേശഗമനം സംഭവ്യമല്ലെന്നും ദേശാന്തരം പോയവനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രശ്നമാണെന്നുവരികിൽ അവൻ അടുത്തകാലത്തു വരുന്നതല്ലെന്നും തീർച്ചപ്പെടുത്തണം.

സ്ഥിരരാശിസ്ഥേ ചന്ദ്രേ ചരലഗ്നേ തന്നവാംശകേ ശീഘ്രം
ആയാതിരിപുസ്സബലോ വിപര്യയേതോന്യഥാ വാച്യം.

ചന്ദ്രൻ സ്ഥിരരാശിസ്ഥനായും ലഗ്നം ചരരാശിയിൽ ചരനവാംശകത്തിലായും ഭവിച്ചാൽ തന്റെ ശത്രു ബലത്തോടുകൂടെ വേഗത്തിൽ വരും. വിപരീതമാണെങ്കിൽ (ചന്ദ്രൻ ചരരാശിയിലും ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിയിൽ സ്ഥിരനവാംശകത്തിലുമാണെങ്കിൽ) ശത്രുക്കളെ അനായാസേന ജയിക്കാമെന്നും പറയണം. ൨൩

ദ്വിശരീരേ ഹിമരശ്മാ-
വുദയഗതേ സ്ഥിരഗൃഹേ ക്ഷണാച്ഛത്രുഃ
ലബ്ധബലോപി വിനശ്യതി
ഗുരുബുധസിതസംയുത ഷഷ്ഠേ. ൨൪

ചന്ദ്രൻ ഉഭയരാശിയിൽ നില്ക്കുകയും ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിയിലാവുകയും ഗുരു, ബുധൻ, ശുക്രൻ ഇവർ ആറാമേടത്തു നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ ശത്രു എത്രതന്നെ ബലവാനായിരുന്നാലും ആരുതന്നെ ബന്ധുവായിട്ടുണ്ടായാലും എത്രതന്നെ വിജയത്തെ പ്രാപിച്ചവനായിരുന്നാലും വേഗത്തിൽ നശിച്ചുപോകും.

പാപൈഃ സുതശത്രുഗതൈശ്ശത്രുർമ്മാർഗ്ഗാന്നിവർത്തതേ വശ്യം
അപ്രാപ്തോപി ചതുർത്ഥസ്ഥൈശ്ചൈവം നിവർത്തതേ ഗന്തുഃ.

പാപഗ്രഹങ്ങൾ അഞ്ചാമേടത്തും ആറാമേടത്തും നിന്നാൽ ശത്രു വഴിയിൽനിന്നുതന്നെ പിന്തിരിഞ്ഞുപോകും. പാപന്മാർ നാലാമേടത്തു നിന്നാൽ ശത്രു വന്നു യുദ്ധംചെയ്തു തോററുപോകും. ൨൫

കർക്കടവൃശ്ചികഘടധനു
മീനം ഹിബുകംപഗൈശ്ശുഭൈർദൃഷ്ടാഃ
ശത്രോഃ പരാഭവകരാ
വൃഷാജചാപൈഃ പ്രയാതി രിപുഃ. ൨൬

കർക്കിടകം, വൃശ്ചികം, കുംഭം, ധനു, മീനം ഈ രാശികൾ നാലാമേടത്തുവന്നു ശുഭന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയതാണെങ്കിൽ ശത്രുവിന്നു തോല്വിതന്നെ വരും. എടവം, മേടം, ധനു ഈ രാശികൾ നാലാമേടത്തുവന്നു ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയതായാൽ ശത്രു യുദ്ധം ചെയ്യാതെതന്നെ മടങ്ങിപ്പോകും. ൨൭

നവമാദ്യേ ചക്രദലേ വിജ്ഞേയാരാതിനസ്തൃതീയാദേഃ
പൌരാശ്ശുഭസംയുക്തേ ഭാഗേ വിജയോപരേ ഭംഗഃ. ൨൮

ഒമ്പതാമേടം തുടങ്ങി ആറുരാശി ശത്രുപക്ഷം. മൂന്നാമേടം തുടങ്ങി ആറുരാശി പുരവാസിപക്ഷം. ഇതിൽ ഏതു വിഭാഗത്തിലാണോ ശുഭന്മാർ അധികമുള്ളത് ആ പക്ഷത്തിൽ ജയവും, മററപക്ഷത്തിൽ (പാപന്മാർ അധികമായതിൽ) പരാജയവും വരും.

സൌമ്യൈന്തരരാശിഗതൈ-
ർല്ലഗ്നേലാഭേ വ്യയേഥവാ സന്ധിഃ
ഭവതി നൃപാണാഞ്ച പരേ
തതോന്യഥാ വിഗ്രഹോ ജ്ഞേയഃ. ൨൯

തരരാശിഗതന്മാരായിരിക്കുന്ന സൌമ്യഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നം, പതിനൊന്നാമേടം, പന്ത്രണ്ടാമേടം ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നാൽ രാജാക്കന്മാർതമ്മിൽ സന്ധിയുണ്ടാകും. ഇതിന്നു വിപരീതമായി വന്നാൽ രാജാക്കന്മാർ തമ്മിൽ കലഹവും ഭവിക്കും.

ഉപചയസംസ്ഥശ്ചന്ദ്രഃ സൌമ്യാഃ കേന്ദ്രത്രികോണനിധ
ലഗ്നംവാശുഭദൃഷ്ടംസുഖിതസ്തത്രാതുരോ വാച്യഃ. (നസ്ഥാഃ

ചന്ദ്രൻ മൂന്ന്, ആറ്, പത്ത്, പതിനൊന്ന് ഈ ഭാവങ്ങളിലേതിലെങ്കിലും നില്ക്കുകയും സൌമ്യഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നത്തിൻെറ കേന്ദ്രം, ത്രികോണം, അഷ്ടമം ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുകയും ലഗ്നം ശുഭഗ്രഹങ്ങളാൽ വീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ രോഗാൎത്തനായവൻ ക്ഷണത്തിൽ രോഗംമാറി സുഖിയായി ഭവിക്കുമെന്നു പറയാം.

പരിപൂൎണ്ണതനുശ്ചന്ദ്രോ
ലഗ്നോപഗതോ നിരീക്ഷിതോ ഗുരുണാ
ഗുരുശുക്രൌ കേന്ദ്രഗതൌ
പീഡാൎത്തസ്തത്ര സുഖിതഃസ്യാൽ.

പരിപൂൎണ്ണശരീരനായ ചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയും വ്യാഴത്താൽ നോക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുവെങ്കിലും ഗുരുശുക്രന്മാരുടെ കേന്ദ്രമുണ്ടാകിലും വ്യാധിപീഡിതനായവൻ രോഗം മാറി ഉടനെ സുഖിയായി ഭവിക്കും. ൧൦

ജായാമിത്രധനോപചയാൻ
ഗതശ്ശശീ ജീവവീക്ഷിതഃ കുരുതേ
സ്ത്രീലാഭം പാപയുതോ-
വലോകിതോപി തന്നാശം. ൧൧

ഏഴാമേടം രണ്ടാമേടം ഉപചയങ്ങൾ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങളിൽ വ്യാഴത്തിൻെറ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടി നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രൻ സ്ത്രീലാഭത്തെ ചെയ്യും. ചന്ദ്രൻ പാപന്മാരോടുകൂടുകയോ പാപഗ്രഹങ്ങൾ ചന്ദ്രനെ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ ഭാൎയ്യാനാശത്തേയും ചെയ്യും. ൧൨

ദുശ്ചിൿയതനയസപ്തമരിപുലാഭഗതശ്ശശീവിലഗ്നൎക്ഷാൽ
ഗുരുരപി സൌമ്യൈൎദൃഷ്ടോ വിവാഹദസ്തഥാ സൌമ്യാഃ.

ലഗ്നത്തിൽനിന്നു മൂന്ന്, അഞ്ച്, ഏഴ് ആറ്, പതിനൊന്ന് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രനും വ്യാഴവും ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടായാൽ വിവാഹയോ

ഗത്തെ ചെയ്യും. അപ്രകാരംതന്നെ മററ സൌമ്യഗ്രഹങ്ങളും ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുകയും ശുഭഗ്രഹങ്ങളാൽ വീക്ഷിതന്മാരാവുകയും ചെയ്താൽ അവരും വിവാഹയോഗത്തെ ചെയ്യും. ൩൨

കേന്ദ്രത്രികോണഗോ വാ
സപ്തമഭവനം ശുഭഗ്രഹഃസ്യാദ്യദി
സജ്ജായാം ലഭതേ സഹ
പാപർക്ഷം യദി തുവിഗതത്രപാം ച. ൩൩

കേന്ദ്രത്തിലോ ത്രികോണത്തിലോ ശുഭന്മാർ നില്ക്കുകയും ഏഴാമേടം ശുഭന്മാരുടെ കേന്ദ്രമായും വന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു സൌന്ദര്യൌദാര്യസൌശില്യാദിസൽഗുണപരിപൂർണ്ണയായ ഭാര്യയെ ലഭിക്കും. ഏഴാമേടം പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ രാശിയാകിൽ (പാപന്മാരുള്ളതാകിൽ) അവന്നു വൈത്രപ്യാദി ദോഷങ്ങളുള്ള ഭാര്യയുണ്ടാകും.

പഞ്ചമലാഭോപഗതൈഃ
സൌമ്യൈഃ സ്ത്രീ ഗർഭിണീതി വക്തവ്യാ
ജീവരവിലഗ്നചന്ദ്രാ
വിഷമർക്ഷഗതാ നരം കുര്യുഃ. [ദ്യാഃ
സമരാശിഗതാഃ കന്യാംമിശ്രോപഗതാബലാധികാദ്യാ

അഞ്ചാമേടം പതിനൊന്നാമേടം ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ സൌമ്യഗ്രഹങ്ങൾ നിന്നാൽ സ്ത്രീക്കു ഗർഭമുണ്ടെന്നു പറയണം. ഗുരു, ആദിത്യൻ, ലഗ്നം, ചന്ദ്രൻ ഇവർ വിഷമനക്ഷത്രഗതന്മാരാണെങ്കിൽ— ഒററപ്പെട്ട അശ്വതി, കാർത്തിക മുതലായ നക്ഷത്രത്തിൽ നില്ക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ— ജനിക്കുന്ന പ്രജ പുരുഷനാണെന്നു പറയാം. രാശിനക്ഷത്രം മുതലായതു സമങ്ങളാണെങ്കിൽ സ്ത്രീപ്രജയായിരിക്കും. മേൽപറഞ്ഞ ലക്ഷണം മിശ്രമായിട്ടാണെങ്കിൽ അവിടെ രാശിനക്ഷത്രാദികളുടേയും ഗ്രഹങ്ങളുടേയും ബലങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചു പറയണം. ൩൪

സൌരേ വിഷമർക്ഷഗതോ ലഗ്നാൽ പുംജന്മദഃ പ്രോക്തഃ
വിഷമർക്ഷേ ഗുരുസൂര്യൌ ബലിനൌ പുംജന്മകാരിണൌ
(പ്രശ്നേ.

ലഗ്നത്തിങ്കൽനിന്ന വിഷമരാശിയിൽ ശനി നില്ക്കുന്നതായാൽ പുരുഷപ്രജയുണ്ടാകുമെന്ന പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ വിഷമരാശിയിൽ നില്ക്കുന്നവരും ബലവാന്മാരുമായ—നീചസ്ഥിതി ശത്രുക്ഷേത്രസ്ഥിതി മുതലായതില്ലാത്തവരായ—വ്യാഴവും സൂര്യനും പുരുഷപ്രജയെ ജനിപ്പിക്കുമെന്ന പറയാം.

ഭൃഗുഭൌമശീതകിരണാ യുഗ്മർക്ഷഗതാഃ സ്ത്രീയം കുര്യുഃ

ശുക്രനും കുജനും ചന്ദ്രനും യുഗ്മരാശിയിൽ നിന്നാൽ സ്ത്രീപ്രജയുണ്ടാകും. ൩൬

കടുലവണതിക്തമിശ്രമധുരാമ്ലകഷായൌ സൂര്യം

(ദ്വിതോരസാസ്സ്യുഃ. ൩൭

ആദിത്യാദിസപ്തഗ്രഹങ്ങൾക്കും ക്രമത്തിൽ എരുവ് ഉപ്പ് കൈപ്പ് പലരസവും കൂടിയത് മധുരം പുളി ചവർപ്പ് ഇതുകളാകുന്ന രസങ്ങൾ.

പ്രശ്നേ ബലവാംശ്ചതുഷ്ടയഗഃപശ്യതിയസ്തൽകാലേ ലഗ്നം തസ്യ ഗ്രഹസ്യയഃപ്രോക്തഃസ രസഃപ്രഷ്ടവ്യംഭോ ഭോജനകാലേ ബലഃ ക്രമാദപരേ. ൩൮

ഭോജനപ്രശ്നത്തിങ്കൽ ബലവാനായി കേന്ദ്രത്തിൽനിന്ന ലഗ്നത്തെ നോക്കുന്നതു യാതൊരുഗ്രഹമോ ആ ഗ്രഹത്തിന്ന പറയപ്പെട്ട രസം പ്രഷ്ടാവിനാൽ ഭോജനകാലത്തിങ്കൽ അത്യന്തം ആഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നതും മററ രസങ്ങൾ മററ രസങ്ങളുടെ ബലത്തെ അപേക്ഷിച്ചും ആഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നവയായിരിക്കുമെന്നറിക. ൩൮

സൌമ്യക്ഷേത്രഗതസ്യ രസഃ
പാപർക്ഷസ്ഥസ്യ നീരസോ വാച്യഃ
വിപരീതഗതൈഃ ഖചരൈ-
രേവം പ്രാപ്തം ന ഭക്ഷയതി. ൩൯

ശുഭരാശിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തിന്റെ രസം സരസമായിരിക്കും. പാപരാശിയിൽ നില്ക്കുന്നവന്റെ രസം നീരസമായിരിക്കും. ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ വിപരീതങ്ങളായിട്ടു—പാപക്ഷേത്രത്തിൽ ശുഭനും ശുഭക്ഷേത്രത്തിൽ പാപനുമാ

യിട്ടു— വന്നാൽ മേൽ പറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള രസത്തെ ഭക്ഷിക്കുകയില്ല. ൩൯

രവിലഗ്നേ ദീപ്തോഗ്നിഃ ല്ലോഹിതവസനാദിദൎശനംസ്വപ്നേ
ശിശിരകിരണേ തു നാരീസിതകുസുമശ്വേതവസ്ത്രാദി ൪൦

സ്വപ്നപ്രശ്നത്തിങ്കൽ ഉദയരാശിയിൽ ആദിത്യൻവന്നാൽ തീകത്തുന്നതും രക്തവൎണ്ണമായ വസ്ത്രാദിയും സ്വപ്നത്തിൽ കാണുന്നതായി പറയാം. അപ്രകാരം ചന്ദ്രനാണെങ്കിൽ സ്ത്രീ വെളുത്തപുഷ്പം വെള്ളവസ്ത്രം മുതലായ ശോഭനവസ്തുക്കളെ കാണുന്നതായും പറയാം. ൪൦

ഭൌമേ സുവൎണ്ണവിദ്രുമരക്തപ്രാവാരാൎദ്രമാംസാദി
ഖേ ഗമനം ശശിപുത്രേ ജീവേ സഹബന്ധുഭിൎഗ്ഗോഗഃ.

കുജൻ ഉദയരാശിയിൽ വന്നാൽ സ്വൎണ്ണം, പവിഴം, ചുവന്ന ചകലാസ്സു മുതലായ പുതെക്കുന്ന വസ്ത്രം, രക്തം കലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പച്ചമാംസം മുതലായതിനെ കാണും. ബുധനാണെങ്കിൽ സ്വപ്നത്തിൽ പുഷ്പകവു വിമാനം മുതലായ യാനങ്ങളിൽകൂടി ആകാശമാൎഗ്ഗത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചതായും, വ്യാഴമാണെങ്കിൽ ബന്ധുക്കളോടുകൂടിയിരുന്നു സുഖിച്ചു എന്നും പറയാം. ൪൧

ജലസന്തരണം ശുക്രേ
ശൃംഗാരോഹം വദേൽ പതംഗസുതേ
ലഗ്നസ്ഥൈൎവ്യക്തവ്യം
മിശ്രൈൎമ്മിശ്രം വദേൽ സ്വപ്നം. ൪൨

ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുന്നതു ശുക്രനാണെങ്കിൽ ഗംഗ മുതലായ നദികളേയോ അഥവാ സമുദ്രത്തെത്തന്നെയോ കടന്നതായി സ്വപ്നംകാണുന്നു എന്നും; ശനിയാണെന്നുവരികിൽ അത്യുന്നതങ്ങളായ പൎവ്വതങ്ങളിൽകേറിയതായി കാണുന്നുവെന്നും പറയാം. എന്നാൽ ലഗ്നത്തിൽ (അഥവാലഗ്നകേന്ദ്രത്തിൽ) പലഗ്രഹങ്ങളുമുണ്ടായാൽ അവക്കു പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങളെ മുഴുവൻ പറയാം. ൪൨

രിപുനീചൎക്ഷോപഗതൈർ
ദുസ്വപ്നം നിൎദ്ദിശേൽ ഗ്രഹൈൎവ്വിജിതൈഃ

രവി കിരണമുഷിതദേഹൈഃ
ദുഷ്ടഃ സ്വപ്നം വദേൽ പ്രശ്നേ. ൪൩
ശത്രുക്ഷേത്രത്തിലോ നീചരാശിയിലോ(നീചരാശി= "പൂരം നടന്നുവാൻ പ്രയാസം" എന്ന യഥാസംഖ്യം സൂര്യാദിസപ്തഗ്രഹങ്ങളുടേയും ഉച്ചം അതുകളുടെ ഏഴാം രാശി അവരവൎക്ക നീചം)നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ദുഃസ്വപ്നംകണ്ടതായി പറയാം. യുദ്ധനിജ്ജിതന്മാരോ പാടു മൌഢ്യം മുതലായതുള്ളവരോ ആണെങ്കിലും ദുഃസ്വപ്നം കണ്ടതായി പറയാം. ൪൩
രവൌ ലഗ്നേ ശശിദൃഷ്ടേ രവിരാശിസ്സപ്തമേ വിലഗ്നാദ്വാ
സ്വപ്നോ ദൃഷ്ടഃപ്രവദേൽ പ്രഷ്ടല്ലഗ്നാന്തരാൽ കാലഃ.൪൪
ആദിത്യൻ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയും ചന്ദ്രൻ ആ ലഗ്നത്തെ നോക്കുകയും ചെയ്യുകയോ ആദിത്യൻ ലഗ്നത്തിന്റെ ഏഴാമേടത്തു നില്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ സ്വപ്നം കണ്ടതായി പറയാം. സ്വപ്നം കണ്ടത് ആ ലഗ്നത്തിൽ ചെന്ന നാഴികകൊണ്ടു രാത്രിയെക്കണക്കാക്കി ആ സമയത്തിലാണെന്നും പറയാം. ൪൪
കക്കടമൃഗമീനാനാമന്യതമ സ്ഥശ്ശശിവ്വിലഗ്നഗതഃ (യൌ.
ഭൃഗുജോ വാ വൃഷ്ടികരസ്സദൈവ കേന്ദ്രസ്ഥിതൌ ജ്ഞേ
കക്കടകം മകരം മീനം ഈ രാശികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു ലഗ്നമായിവരികയും ആ ലഗ്നത്തിൽ ചന്ദ്രനോ ശുക്രനോ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ ഉടനെ വൃഷ്ടിയുണ്ടാകും. അപ്രകാരമുള്ള രാശി ലഗ്നമായിവരികയും ചന്ദ്രശുക്രന്മാർ രണ്ടാളും ലഗ്നകേന്ദ്രത്തിൽ വരികയും ചെയ്താലും ഉടനെ വഷമുണ്ടാകുമെന്നു പറയാം. ൪൫
ജലരാശിഗതാഃസൌമ്യാഃ
കണ്ടകധനസഹജസംസ്ഥിതാവാസ്യുഃ
ഉദയഗതൌ രവിചന്ദ്രൌ
പൃച്ഛാസമയേവദേദ്വൃഷ്ടിം ൪൬
സൌമ്യഗ്രഹങ്ങൾ ജലരാശിയിൽ നില്ക്കുകയാ കേന്ദ്രം രണ്ട് മൂന്ന് ഈ ഭാവങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുകയോ

ഉദയരാശിയിൽ — ലഗ്നത്തിൽ — ആദിത്യചന്ദ്രന്മാർ നില്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ തല്ക്കാലത്തിങ്കൽതന്നെ വൎഷമുണ്ടാകുമെന്നു പറയാം. ൨൩

മേഷവൃഷകുംഭമീനാ ഹ്രസ്വാ യുഗകൎക്കിചാപധരമകരാമ
ഹരിയുവതിതുലാളയഃസ്തുതാ വിലഗ്നാ ദീൎഘാഃ. (ദ്ധ്യാഃ

മേടം എടവം കുംഭം മീനം ഈ രാശികൾ ഹ്രസ്വങ്ങൾ. മിഥുനം കൎക്കടകം ധനു മകരം ഈ രാശികൾ മദ്ധ്യങ്ങൾ. ചിങ്ങം കന്നി തുലാം വൃശ്ചികം ഈ രാശികൾ ദീൎഘങ്ങൾ. ഏതെങ്കിലും രാശി ലഗ്നമായി വരുമ്പോൾ അവിടെ ഹ്രസ്വമദ്ധ്യദീൎഘങ്ങൾ ഈ ക്രമത്തിൽ അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

ബലിനൌ കേന്ദ്രോപഗതൌ
രവിഭൌമൌ ധാതുകാരകൌ പ്രശ്നേ
ബുധസൌരൌ മൂലകരൌ
ശശിഗുരുശുക്രാഃ സ്മൃതാ ജീവാഃ. ൨൪

പ്രശ്നത്തിങ്കൽ ബലവാന്മാരായി കേന്ദ്രത്തെ പ്രാപിച്ചവരായിരിക്കുന്ന ആദിത്യകുജന്മാർ സപ്തധാതുക്കളെ ചെയ്യും. അപ്രകാരമുള്ള ബുധനും ശനിയും മൂലത്തേയും (അധശ്ശരീരത്തേയും) ചെയ്യും. ചന്ദ്രൻ വ്യാഴം ശുക്രൻ ഇവർ മേൽപ്രകാരം നില്ക്കുന്നതായാൽ ജീവനെ ചെയ്യും. എന്നാൽ ഈ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ബലാബലോച്ചനീചബന്ധു ശത്രുക്ഷേത്രസ്ഥിതിമുതലായതുകൊണ്ടു മുമ്പറഞ്ഞ ധാതാദി ബലാബലവൃദ്ധിക്ഷയങ്ങളെ മനസ്സിരുത്തി അറിയണം. ൨൫

രക്തൌ സൂൎയ്യാവനിജൌ
ശ്വേതൌ ശശിഭാൎഗ്ഗവൌ വിനിൎദ്ദിഷ്ടൌ
നീലസ്സൌമ്യോ ജീവഃ
പീതസ്സൌരിസ്തഥാ കൃഷ്ണഃ. ൨൬

ആദിത്യനും കുജനും രക്തവൎണ്ണത്തോടുകൂടിയവർ. ചന്ദ്രനും ശുക്രനും വെളുത്തവർ. ബുധൻ നീലവൎണ്ണൻ. വ്യാഴം മഞ്ഞനിറം. ശനി കറുത്തനിറത്തോടുകൂടിയവൻ. ഇപ്രകാരമാണ് ഗ്രഹങ്ങളുടെ വൎണ്ണമെന്നറിയണം.

ചതുരശ്രാവർക്കുജൌ
വൃത്തസ്സശിരാശ്ച സോമജോ ദീഘഃ
ദീഘസ്സതനുശ്ചന്ദ്രോ
ജീവഃ പരിവൎത്തുളോംജ്ഞേയഃ. ൧൦

അതിസൂക്ഷ്മാഭൃഗുതനയോ
ദീഘസ്സശിരാസ്സതോൎക്കതനയഃസ്യാൽ
ഏതനഷ്ടാദൌ പ്രശ്നേ
ദ്രവ്യം സബലഗ്രഹാദ ചാച്ച്യം. ൧൧

ആദിത്യനും ചൊവ്വയും ചതുരശ്രന്മാരും ബുധൻ വൃത്താകാരമായ ശിരസ്സോടുകൂടിയും ദീഘമായുമുള്ളവനും; ചന്ദ്രൻ നീണ്ടു സൌന്ദര്യമുള്ള ശരീരത്തോടു കൂടിയവനും; വ്യാഴം വൃത്താകാരമായവനും; ശുക്രൻ വളരെ ചെറിയതും; ശനി നീണ്ടവനും നല്ല ശിരസ്സുള്ളവനുമാകുന്നു. കളവുപോവുകയോ കൈമോശം വന്നുപോകയോ ചെയ്യു സാധനങ്ങളെപ്പററിയുള്ള പ്രശ്നങ്ങളിൽ സൂൎയ്യാദി ഗ്രഹങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയിൽ ഏതേതു ഗ്രഹങ്ങൾക്ക ബലമുണ്ടോ അതാതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ വൎണ്ണത്തേയും ആകൃതിയേയും കണ്ടു സാധനനിൎണ്ണയം ചെയ്യണം. ൧൦,൧൧

മേഷാളിസിംഹലഗ്നേ
കുജാൎക്കയുക്തേ നിരീക്ഷിതേപ്യഥവാ
ധാതോശ്ചിന്താം പ്രവദേ-
ദ്ദൈവജ്ഞഃ പ്രഷ്ടുരത്യന്തം. ൧൨

മേടം വൃശ്ചികം ചിങ്ങം ഈ രാശികളിൽ ഏതെങ്കിലും ലഗ്നവും ആ ലഗ്നം കുജാൎക്കന്മാരോടുകൂടുകയോ അവരാൽ നിരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുൽ ദൈവജ്ഞൻ, പ്രഷ്ടാവു വിചാരിക്കുന്നതു സ്വൎണ്ണം മുതലായ ധാതുക്കളെയാണെന്നു പറയാം. ൧൨

യുഗഘടകന്യാമൃഗൈൎല്ലഗ്നൈഃ
ബുധരവിജയുതൈൎമ്മൂലം വദേൽ

മിഥുനം കുംഭം കന്നി മകരം ഈ രാശികളിൽ ഒന്നു ലഗ്നവും ലഗ്നത്തിൽ ബുധനും ശനിയും നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു നഷ്ടംവന്നതു കാവിത്തു കിഴങ്ങു മുതലായ മൂലമാണെന്നറിയണം.

വൃഷതുലാധനമീനകക്കടൈഃ കേന്ദ്രൈഃ
ഗുരുശുക്രചന്ദ്രദൃഷ്ടൈയ്യുക്തൈജ്ജീവി വിനിദ്ദേശ്യഃ. ൩൨

മേടം തുലാം ധനു മീനം കക്കടകം ഈ രാശികളിൽ ഏതെങ്കിലും ലഗ്നവും വ്യാഴം ശുക്രൻ ചന്ദ്രൻ ഈ ഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയോ ലഗ്നത്തെ നോക്കുകയോ ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു ചോയതു സത്തു പശു മുതലായ ജീവികളാണെന്നും അതിന്റെ ജാത്യാദിഭേദം രാശികൊണ്ടും അവിടെ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടും ആലോചിച്ചു പറയണം. ൩൨

സ്ഥിരലഗ്നേ സ്ഥിരഭാഗേവാ
വർഗ്ഗോത്തമനവാംശകേ ദ്രവ്യം
സ്വീയേന ഹൃതമിതിവദേ-
ച്ചരരാശൌ പരജനേന ഹൃതം. ൩൩

സ്ഥിരരാശി ലഗ്നമായി സ്ഥിരഭാഗത്തിലോ വർഗ്ഗോത്തമനവാംശകത്തിലോ നിന്നാൽ ദ്രവ്യം തന്റെ തറവാട്ടുകാരോ അല്ലെങ്കിൽ തനിക്കുവേണ്ടിയുള്ള മററ ജനങ്ങളോ അപഹരിച്ചു എന്നു പറയാം. എന്നാൽ ലഗ്നം ചരരാശിയാണെങ്കിൽ മററു കള്ളന്മാർ കൊണ്ടുപോയി എന്നുതന്നെ പറയണം. ൩൩

ദ്വിശരീരേ ലഗ്നഗതേ
ഗൃഹനികടനിവാസിനാ ഹൃതം വാച്യം
സ്ഥിരരാശൌ തത്രസ്ഥം
ചരരാശൌദിഗ്ഗതം ബഹിർഭവനാൽ.

ദ്വിശരീരേ ഗൃഹബാഹ്യേ ഭൂമിഗതം വിനിർദ്ദിശേദ്രവ്യം
ലഗ്നസ്വാമിസമാനാം ജാതിം രൂപഞ്ച തസ്കരസ്യ വദേൽ.



ഉഭയരാശി ലഗ്നമാകുമ്പോൾ സ്വന്തഗൃഹത്തിന്റെ അയൽവാസിയായവനാകുന്നു കൊണ്ടുപോയതെന്നു പറയാം. സ്ഥിരരാശിയാണെന്നുവരികിൽ ദ്രവ്യം ചോരഭവനത്തിൽ തന്നെയിരിക്കുന്നുവെന്നും; ചരരാശിയാണെങ്കിൽ ചോരഭവനത്തിന്നും പുറത്തു ഭൂമിയിൽ കുഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നതായും പറയാം. എന്നാൽ ലഗ്നാധിപഗ്രഹത്തോടു തുല്യമായിരിക്കും തസ്കരന്റെ ജാതിയും ആകൃതിയുമെന്നും പറയാം. ൩൭

പൂർണ്ണശരീരശ്ചന്ദ്രോ ലഗ്നോപഗതശ്ശുഭൈർദൃഷ്ടഃ
സൌമ്യാവലോകിതംവാ ഭവനം ശീർഷോദയം വാ ലഗ്നം.
ലാഭോപഗതൈർവ്വാസൌമ്യൈരാശേ പ്രവിനിർദ്ദിശേല്ലാഭം.

പരിപൂർണ്ണനായ ചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയും ആ ലഗ്നത്തെ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ വീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുകയോ ശീർഷോദയമായ രാശി ലഗ്നമാവുകയും ശുഭന്മാർ ആ രാശിയെ നോക്കുകയും ചെയ്യുകയോ പതിനൊന്നാമേടത്തു ശുഭന്മാർ വരികയോ ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു ഉടനെ തന്നെ ധനലാഭമുണ്ടാകും. എന്നാൽ ഈ പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങൾ എല്ലാം ഒത്തുവരുന്നതായാൽ അനന്യസാധാരണമായ ധനലാഭം അതർക്കിതമായി സംഭവിക്കുമെന്നു പറയാം. ൩൮

ലഗ്നാദ്ദ്വിതീയഭവനേതൃതീയേവാർക്കേശുഭഗ്രഹൈർദൃഷ്ടേ
പ്രഷ്ടാലഭതേ വിത്തം സൌമ്യൈർവ്വ്യയധനസുതനയഗതൈഃ.

ലഗ്നത്തിങ്കൽനിന്നു രണ്ടാമേടത്തോ മൂന്നാമേടത്തോ ആദിത്യൻ നില്ക്കുകയും ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ആ ലഗ്നത്തെനോക്കുകയും ചെയ്യുകയോ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ ഏഴ്, അഞ്ച്, പന്ത്രണ്ട് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ ധനലാഭമുണ്ടാകുമെന്നു പറയാം.

കേന്ദ്രസ്ഥൈർദ്ദ്വിഗുണാഢ്യം
ഗ്രഹൈർവ്വിലഗ്നാശ്രിതൈസ്സംഖ്യം. ൩൯

കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളേക്കൊണ്ടു ധനമിരിക്കുന്നദിക്കും കളവുചെയ്യുവരുടെവാസസ്ഥലവും പറയാം. ലഗ്നത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവരെക്കൊണ്ടു ചോരയസ്വത്തിന്റെ സംഖ്യയേയും മനസ്സിരുത്തി കണക്കാക്കി പറയാം.

ഉദയോദ്ഗമേതം രാശിംതൽകാലകൃത്യലിപ്തികാംഗുണയേൽ
ഛായാംഗുലൈഃപൃഥക്താൻഹൃതാം മുനിഭിസ്സുതശ്ശേഷം.
ഗ്രഹഗുണകാരോ ജ്ഞേയോ ദൈവവിദാ സദാ ബുദ്ധ്യാ.

പ്രശ്നം വെക്കുന്ന നേരത്തെ ഛായാദികളെക്കൊണ്ടു കാലനിൎണ്ണയം ചെയ്യുതിന്നുശേഷം ഛായയെ അംഗുലമാക്കി ഏഴു കൊണ്ടു ഹരിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗുണകാരണമെന്നറിക. ()

പഞ്ചവിംശതിസ്സൈകാ മനവോംഗോഷ്ടൌത്രിതയം
ഭവശ്ചസൂൎയ്യാദികോംജ്ഞേയഃ. ൩൧

൨൫, ൨൬, ൧൪, ൬, ൯, ൩, ൧൧. ഇവ ആദിത്യൻ തുടങ്ങിയുള്ള ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഗുണകരങ്ങളാകുന്നു.

ഗുണയിത്വൈവം പ്രാഗുദ്ധൃതാം സൌമ്യസ്യയദിഭവേ
കാൎയ്യാവാപ്തിഃപ്രഷ്ടുൎവ്വ്യത്യാസേനേതരൈൎഭവതി. (ഉദയഃ

പിന്നെ വേറെ വെച്ചിരിക്കുന്നതിനെ ഗ്രഹഗുണകാരംകൊണ്ടു ഗുണിച്ചു പിന്നേയും ഏഴിൽതന്നെ ഹരിച്ചാൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉദയമാണ് സിദ്ധിച്ചതെങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ സകല കാൎയ്യങ്ങളും സാധിക്കും. നേരേമറിച്ചു പാപഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉദയമാണ് വന്നതെങ്കിൽ തൽക്കാലം യാതൊരു കാൎയ്യസാദ്ധ്യവുമുണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നും പറയണം. ൩൨

ഗുണകാരൈക്യവിഭക്തേഃകാൎയ്യസ്സൂൎയ്യാദപിഗുണസംവൃദ്ധിഃ
യസ്യ ന ശുദ്ധ്യതി വൎഗ്ഗോ വിജ്ഞേയസ്തുദശാൽ കാലഃ.

സൂൎയ്യൻ മുതലായ ഗ്രഹങ്ങളുടെ ഇരുപത്തഞ്ച് തുടങ്ങിയുള്ള ഗുണകാരങ്ങൾ അതിൽ നിന്നു വാങ്ങണം.

അങ്ങിനെ വാങ്ങുമ്പോൾ ആരുടെ ഗുണകാരം വാങ്ങു വാൻ സാധിക്കുന്നില്ലയോ ആ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു കാല നിർണ്ണയം ചെയ്യണം. ൩൩.

ഭൌമദിവാകരശേഷേ
ദിവസാഃ പക്ഷാശ്ച ഭൃഗുശശിനോഃ
ഗുർവ്വവശേഷേ മാസാ
ഋതവസ്സൌമ്യേ ശനൈശ്ചരേബ്ദാഃസ്യുഃ. ൩൪

ചൊവ്വയുടേയും ആദിത്യൻേറയും വർഗ്ഗങ്ങൾ ശേഷി ക്കുന്നതായാൽ അതുകളെക്കൊണ്ടു ദിവസത്തേയും ശു ക്രൻ ചന്ദ്രൻ ഇവരുടെ വർഗ്ഗശേഷംകൊണ്ടു പക്ഷത്തേയും വ്യാഴാവശിഷ്ടംകൊണ്ടു മാസത്തേയും ബുധൻേറ ഗുണ കാരാവശിഷ്ടംകൊണ്ടു ഋതുക്കളേയും ശനിയുടെ ബാക്കി കൊണ്ടു കൊല്ലത്തേയും നിർണ്ണയിച്ചു പറയണം. ൨൪

ആധാനാൎത്ഥപ്രാപ്തൌ
ഗമനേ മാനേ ഭവേദ്വിജനേ
രിപുനാശാഗമവിഗമേ
സ്ഥാനപ്രാപ്തൌ ച കാലമാഖ്യേയം. ൩൬

ഗൎഭാധാനം, ധനലാഭം, അന്യദേശഗമനം, അഭി മാനാവാപ്തി, വിജനവാസം, രിപുനാശം, ദേശാന്തരം പോയവൻേറ വരവ്, ബന്ധുക്കളോടുള്ള വേർപ്പാട്, സ്ഥാ നപ്രാപ്തി ഇത്യാദികളിൽ മേൽപ്രകാരം കാലത്തെ നിൎണ്ണ യിച്ചു പറയണം. ൩൭

അകചടതപയശ വൎഗ്ഗാ
രവികുജസിതസൌമ്യജീവസൌരാണാം
ചന്ദ്രസ്യ ച നിർദ്ദിഷ്ടം
പ്രശ്നേ പ്രഥമോത്ഭവം വൎണ്ണം. ൩൮

ജ്ഞാത്വാ തസ്മാല്ലഗ്നം
സംഗൃഹ്യ ശുഭാശുഭം വദേൽ പ്രഷ്ടുഃ. ൩൯

അകാരത്തിന്റെ വൎഗ്ഗമായ സ്വരങ്ങൾ ആദിത്യൻ, കവൎഗ്ഗം (ക-ഖ-ഗ-ഘ-ങ) കുജൻ, ചവൎഗ്ഗം ശുക്രൻ, ടവൎഗ്ഗം ബുധൻ, തവൎഗ്ഗം വ്യാഴം, പവൎഗ്ഗം ശനി, യവൎഗ്ഗം (യ മുതൽ ററ വരെ) ചന്ദ്രൻ. പ്രശ്നത്തിങ്കൽ വരുന്ന ആദ്യാക്ഷരങ്ങളെ ഈ ക്രമത്തിൽ നോക്കി പ്രശ്നാക്ഷരാധിപന്മാരെ അറിഞ്ഞ് അവരെക്കൊണ്ടു ലഗ്നത്തെ കല്പിച്ച് ആ ലഗ്നംകൊണ്ടും പ്രഷ്ടാവിന്റെ ശുഭാശുഭത്തെ പറയണം.

വൎഗ്ഗാദിമദ്ധ്യചരമൈൎവ്വൎണ്ണൈഃ പ്രഥമോത്തരൈൎവ്വിഷമം
രാശിം ലഗ്നം പ്രവദേച്ഛിഷ്ടൈൎയ്യുഗ്മം കുജജ്ഞജീവാനാം.
സിതരവിജയോരന്യേവം രവിശശിനോരേകരാശിതാൽ

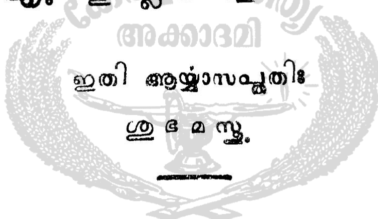
പൃച്ഛയിലെ ആദ്യക്ഷരവും മൂന്നാമത്തെ അക്ഷരവും ഒററപ്പെട്ടതുകളും മുൻ പറഞ്ഞ ഗ്രഹങ്ങളിൽ ഓജരാശിയുടേയും യുഗ്മരാശിയുടേയും അധിപന്മാരായ കുജാദി പഞ്ചഗ്രഹങ്ങളുടെ വൎഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവയുമാണെങ്കിൽ തൽക്ഷേത്രമായ ഓജരാശിയാണെന്നും രണ്ടും നാലും അക്ഷരങ്ങൾ യുഗ്മങ്ങളാണെന്നാകിൽ ആ ഗ്രഹത്തിന്റെ യുഗ്മരാശിയാകുന്ന ലഗ്നമെന്നും അറിയണം. ആദിത്യന്നു പറഞ്ഞ അച്ചുകളും ചന്ദ്രന്നു പറഞ്ഞ അന്തസ്ഥങ്ങളും ഊഷ്മാക്കളുമാണ് പൃച്ഛയിലെ വൎണ്ണങ്ങളെങ്കിൽ ഓജയുഗ്മങ്ങളെ നോക്കേണ്ടതില്ല. ആദിത്യന്നു ചിങ്ങവും ചന്ദ്രന്നു കൎക്കിടകവും മാത്രം ക്ഷേത്രങ്ങളാകയാൽ അവരുടെ വൎഗ്ഗാക്ഷരമാണെങ്കിൽ അവരുടെ രാശി എന്നുതന്നെ അറിയണം. ഇങ്ങിനെ പൃച്ഛാക്ഷരങ്ങളെക്കൊണ്ടു ലഗ്നം കല്പിച്ചു ലക്ഷണം പറയണം. ൩൨

തസ്മാൽ പ്രാഗ്വൽ പ്രവദേൽ
പൃച്ഛാസമയേ ശുഭാശുഭം സൎവ്വം
കാലസ്യാവിജ്ഞാനാ-
ദേതച്ചിന്ത്യം ബുധൈഃ പ്രശ്നേ. ൩൩

ഈവൎണ്ണം പൃച്ഛാക്ഷരങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിൎണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ലഗ്നംകൊണ്ടും മുമ്പ് ആരൂഢംകൊണ്ടും ലക്ഷണം പറയുവാൻ യാതൊരുപ്രകാരവും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ അപ്രകാരംതന്നെ ശുഭാശുഭങ്ങളെ പറയാം. കാലം നല്ലവൎണ്ണം അറിയുവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടു തന്നെ ലക്ഷണം ആലോചിച്ചു പറയാം.

ഭട്ടോൽപലേന ശിഷ്യഹിതായസംഗൃഹ്യ പൂൎവ്വശാസ്ത്രാണി ആൎയ്യാസപ്തത്യേദം പ്രശ്നജ്ഞാനം സമാസതോ രചിതം.

ഭട്ടോൽപലനെന്ന ആചാൎയ്യനാൽ ശിഷ്യന്മാരുടെ ഹിതത്തിന്നായിക്കൊണ്ടു പ്രശ്നവിഷയത്തിലുള്ള അറിവിനെ മുമ്പുള്ള വിസ്തരഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നു ചുരുക്കി ആൎയ്യാവൃത്തത്തിൽ എഴുപതു ശ്ലോകങ്ങളാക്കി സംക്ഷേപിച്ചു പറയപ്പെട്ടു. ൭൦



ഇതി ആൎയ്യാസപ്തതിഃ

ശുഭമസ്തു.

ഷൾപഞ്ചാശികാ

ഒന്നാമദ്ധ്യായം.

സൂര്യ്യാദിസർവ്വഗ്രഹേഭ്യോ നമഃ

ആചാര്യ്യം പ്രണിപത്യ രവിം
മൂർദ്ധ്നാ വരാഹമിഹിരാത്മജേന സദ്യശസാ
വിദ്യാം കൃതാർത്ഥഗഹനാ
പരാർത്ഥമുദ്ദിശ്യ പൃഥുയശസാ . ൧

ആചാര്യ്യനേയും ഗ്രഹാധിരാജനായ സൂര്യ്യനേയും വന്ദിച്ചിട്ടു വരാഹമിഹിരാചാര്യ്യന്റെ പുത്രനും വലിയ കീർത്തിമാനുമായ സദ്യശസ്സിനാൽ ലോകോപകാരത്തിന്നുവേണ്ടി ഗംഭീരാർത്ഥയുക്തമായ ഒരു ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു. അർത്ഥാൽ ഷൾപഞ്ചാശികയെന്നു സാരം. ൧

കേന്ദ്രങ്ങളായ നാലു രാശികളുടേയും ശുഭാശുഭലക്ഷണങ്ങളെ പറയുന്നു:—

ച്യുതിർവ്വിലഗ്നാദ്ധി യുതാച്ചവൃദ്ധി-
മ്മദ്ധ്യാൽ പ്രവാസോസ്തമയാന്നിവൃത്തിഃ
വാച്യം ഗ്രഹൈഃ പ്രശ്നവിധാനകാലാൽ
ഗൃഹം പ്രവിഷ്ടോ ഹിബുകേ പ്രവാസീ. ൨

ലഗ്നം ചരരാശിയും ലഗ്നാധിപന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും മററു ശുഭന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികളുമില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാൽ സ്ഥാനച്യുതിയും; ലഗ്നം സ്ഥിരരാശിയും ലഗ്നാധിപതിയുടേയും ശുഭന്മാരുടേയും യോഗദൃഷ്ടികളുള്ളതുമായാൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു ക്രമത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിയും വരും. ഉഭയരാശിലഗ്നമാകുമ്പോഴും ലഗ്നാധിപശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടാവുകയും ചെയ്യാൽ

അവിടേയും അഭിവൃദ്ധി വരുമെന്നു പറയാം. എന്നാൽ ലഗ്നാധിപന്നു പാപയോഗമുണ്ടെങ്കിൽ പ്രച്യുതി വരുമെന്നും പറയണം. പത്താമേടം ചരരാശിയും പാപഗ്രഹയോഗദൃഷ്ടികളോടു കൂടുകയും ചെയ്യുാൽ ദേശാന്തരഗമനം ചെയ്യേണ്ടതായി വരുമെന്നു പറയാം. എന്നാൽ നേരേ മറിച്ചു ചരരാശിയല്ലാതിരിക്കുകയും ശുഭയോഗവീക്ഷണങ്ങളോടു കൂടുകയും ചെയ്യുാൽ ഒരിക്കലും സ്വരാജ്യം വിട്ടുപോകയില്ലെന്നും പറയാം. ഏഴാമേടം ചരരാശിയും പാപയോഗവീക്ഷണങ്ങളുള്ളതുമാണെങ്കിൽ നിവൃത്തി വരുന്നതല്ലെന്നും, ചരേതരരാശിയും ഭാവാധിപശുഭഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗവീക്ഷണങ്ങളുള്ളതുമാണെങ്കിൽ നിവൃത്തി നിശ്ചയമായും വരുമെന്നും നിശ്ചയിക്കാം. നാലാമേടത്തിന്ന് അധിപതിയുടേയും ശുഭന്മാരുടേയും യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടാകിൽ ദേശാന്തരം പോയവൻ ഗ്രഹത്തിങ്കൽ വന്നു ചേൎന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാം. എന്നാൽ നാലാമേടത്ത് എത്ര ഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കുന്നുവോ അത്ര ദിവസമായി പ്രവാസി മടങ്ങിവന്നിട്ട് എന്നു തീൎച്ചപ്പെടുത്താം. പ്രശ്നദിവസം മുതൽ എത്ര ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ നാലാമേടത്തു വരുന്നുവോ അത്ര ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ പ്രവാസി തിരിച്ചെത്തുമെന്നും പറയാം. 'ദൂരഗതസ്യാഗമനം' എന്നു മേലിൽ ഒരു യോഗം പറവാൻ ഭാവമുണ്ട്. ആ യോഗംകൂടെ ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ വരാൻ പോകുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള ലക്ഷണം പറയാവൂ. നാലാമേടം പാപഗ്രഹയുക്തമാണെങ്കിൽ പ്രവാസിയുടെ ഗൃഹഗമനം മുതലായ ഗൃഹത്തിങ്കലെ ശുഭാവസ്ഥകൾ വളരെ സന്ദിഗ്ദ്ധമാണെന്നുള്ള ലക്ഷണം പറയണം. ൮

ലഗ്നംതുടങ്ങി പന്ത്രണ്ടുഭാവങ്ങളിൽ ഓരോഭാവങ്ങളെക്കൊണ്ടും ആത്മാവുതുടങ്ങി ഓരോഭാവങ്ങൾക്കുള്ള ലക്ഷണങ്ങളേയും അതുകളുടെ ശുഭാശുഭങ്ങളേയും ചൊല്ലുന്നു:—

ആത്മാൎത്ഥസഹജബാന്ധവ.
തനയാരികളത്രനിധനാനിപുനഃ
ധൎമ്മക്രിയായനിൎഗ്ഗമ.
ഭാവാ ഹോരാദിഷു ക്രമാൽബുധൈസ്സദാജ്ഞേയാഃ.

ആത്മാവ്, അൎത്ഥം, സഹോദരൻ, ബന്ധു, പുത്രൻ, ശത്രു, ഭാൎയ്യ, മരണം, ധൎമ്മം, പ്രവൃത്തി, ആയം, വ്യയം ഇങ്ങിനെ ലഗ്നാദി പന്ത്രണ്ടുരാശികൊണ്ടും ഒാരോ രാശിയുടെ ഭാവഗുണങ്ങളെ ബുദ്ധിമാന്മാർ അറിയണം. ന

യോ യോ ഭാവഃ സ്വാമിദൃഷ്ടോ യുതോ വാ
സൌമ്യൈൎവ്വാ സ്യാത്തസ്യ തസ്യാഭിവൃദ്ധിഃ
പാപൈരേവം തസ്യ ഭാവസ്യ ഹാനി-
ൎന്നിൎദ്ദേഷ്ടവ്യാ പ്രശ്നതോ ജന്മതോ വാ. ൪

ഏതേതു ഭാവങ്ങൾ അതാതു രാശിയുടെ അധിപന്മാരോടുകൂടുകയോ അവരുടെ ദൃഷ്ടിയുണ്ടാവുകയോ സൌമ്യഗ്രഹങ്ങളുടെ യോഗദൃഷ്ടികളോടു കൂടുകയോ ചെയ്താൽ അതാതു ഭാവങ്ങൾക്ക് — ആത്മാൎത്ഥാദികൾക്ക് — അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകും. പാപന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികളുണ്ടായാൽ ഭാവത്തിന്നു നാശവും വരും. ഈ ലക്ഷണം പ്രശ്നത്തിങ്കലും ജാതകത്തിലും ഒരുപോലെ പറയേണ്ടതാകുന്നു. എന്നാൽ ഷഷ്ഠാഷ്ടമവ്യയങ്ങളിൽ വിപരീതമെന്നുണ്ട്. ആറാമേടത്തു പാപൻ നിന്നാൽ ശത്രുവൎദ്ധനം. ശുഭൻ നിന്നാൽ ശത്രുനാശം. അഷ്ടമം പാപയോഗമുള്ളതാണെങ്കിൽ മരണവും ശുഭയോഗമുള്ളതാണെങ്കിൽ ദീൎഘായുസ്സും ഫലം. വ്യയസ്ഥാനം ശുഭസംയുക്തമാണെന്നുവരികിൽ വ്യയഹാനിയും പാപയുക്തമായാൽ വ്യയവും ഫലം. ശത്രുമരണവ്യയങ്ങളുടെ നാശമാണെല്ലൊ സകലൎക്കും ഇഷ്ടം; അതിനാൽ ആ ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ശുഭന്മാർ തന്നാശത്തെ ചെയ്യുന്നതാകുന്നു. ൪

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ശുഭാശുഭവ്യവസ്ഥയെ പറയുന്നു:—

ക്ഷീണേന്ദ്വർക്കമഹീസുതാർക്കതനയാഃ
പാപാഃ ബുധസ്തൈര്യുതഃ ൫

ക്ഷീണനായ ചന്ദ്രൻ, (=വെളുത്ത അഷ്ടമിയുടെ ഉത്തരാർദ്ധം തുടങ്ങി കറുത്ത അഷ്ടമിയുടെ പൂർവ്വാർദ്ധംവരെ ചന്ദ്രൻ പ്രബലൻ; മററദിവസങ്ങളിൽ ക്ഷീണൻ, കൃഷ്ണപക്ഷത്തിലെ ചതുർദ്ദശി അമാവാസി ഈ ദിവസങ്ങളിൽ മാത്രമേ ചന്ദ്രനു ക്ഷീണത്വമുള്ളൂ എന്നാകുന്നു യവനന്മാരുടെ അഭിപ്രായം) സൂര്യൻ, കുജൻ, ശനി ഇവർ പാപന്മാരും ഇവരോടുകൂടിയ ബുധനും പാപനാകുന്നു. രാഹുകേതുക്കളും പാപന്മാർ തന്നെ. മററ ഗ്രഹങ്ങൾ—ക്ഷീണനല്ലാത്ത ചന്ദ്രൻ, പാപയോഗമില്ലാത്ത ബുധൻ, ഗുരു, ശുക്രൻ— ശുഭന്മാരാകുന്നു. ൫

ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിഭേദത്തെ പറയുന്നു:—

സഹജദശമൌത്രികോണം ചതുരശ്രം സപ്തമഞ്ച പശ്യന്തി
പാദം ദലം ത്രിപാദം സംപൂർണ്ണഞ്ച ഗ്രഹാഃ ക്രമശഃ ൬

എല്ലാഗ്രഹങ്ങളും അവരവർ നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ മൂന്ന്, പത്ത് ഈ രാശികളെ സ്വന്തദൃഷ്ടിയുടെ നാലിലൊരു ഭാഗംകൊണ്ടു നോക്കുന്നു. അഞ്ച്, ഒമ്പത് ഈ ഭാവങ്ങളെ പകുതി നോക്കുന്നു. നാലാമേടം, അഷ്ടമം ഈ സ്ഥാനങ്ങളെ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗംകൊണ്ടു നോക്കുന്നു. ഏഴാമേടത്തെ പരിപൂർണ്ണമായി നോക്കുന്നു.

പ്രശ്നസമയംകൊണ്ടു ലാഭാലാഭങ്ങളെ അറിവാൻ പറയുന്നു:—

സൌമ്യേ വിലഗ്നേ യദി വാസ്യ വർഗ്ഗേ
ശീർഷോദയേ സിദ്ധിമുപൈതി കാര്യം
അതോ വിപര്യാസമസിദ്ധിഹേതുഃ
കൃച്ഛ്രേണ സംസിദ്ധികരം വിമിശ്രം. ൭

ശുഭഗ്രഹം ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുകയോ ശുഭൻെറ ഹോരാദ്രേക്കാണനവാംശകാദിവർഗ്ഗം ലഗ്നത്തിൽ വരികയോ

ലഗ്നം ശീർഷോദയരാശിയായി വരികയോ ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു സകല കാൎയ്യങ്ങളും സാധിക്കുമെന്നു പറയാം. ഇതിന്നു വിപരീതമായ ലക്ഷണം — ലഗ്നത്തിൽ പാപയോഗമോ പാപവൎഗ്ഗയോഗമോ ഉണ്ടായാൽ — കണ്ടാൽ കാൎയ്യസിദ്ധി അസാദ്ധ്യമെന്നു തന്നെ പറയാം. എന്നാൽ മേൽപറഞ്ഞതുകൾ ഇടകലൎന്നു വന്നാൽ പണിപ്പെട്ടു കാൎയ്യസിദ്ധിയുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. പക്ഷെ അവിടെ ശുഭനോ പാപനോ ബലവാനെന്നും മററും നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചു പറയുകയും വേണം. ൧

നഷ്ടമായ ദ്രവ്യത്തിന്റെ ലാഭലക്ഷണം പറയുന്നു:—

ഹോരാസ്ഥിതഃ പൂൎണ്ണതനുഃ ശശാങ്കോ
ജീവേന ദൃഷ്ടോ യദി വാ സിതേന
ക്ഷിപ്രം പ്രനഷ്ടസ്യ കരോതി സിദ്ധിം
ലാഭോപയാതോ ബലവാൻ ശുഭശ്ച. ൨

പൂൎണ്ണചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിങ്കൽ നില്ക്കുകയും ആ ചന്ദ്രനെ വ്യാഴമോ ശുക്രനോ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ ചോരന്മാരാൽ അപഹൃതമോ കൈമോശം വന്നുപോയതോ ആയ ദ്രവ്യം ഉടനെ കിട്ടുന്നതാകുന്നു. പതിനൊന്നാമേടത്തു മററു ശുഭഗ്രഹം ബലവാനായിട്ടുനിന്നാലും മേൽപ്രകാരം നഷ്ടദ്രവ്യലാഭമുണ്ടാകുമെന്നു പറയാം. ൨

നഷ്ടമായ ധനം ഇന്നതാണെന്നറിയുവാൻ പറയുന്നു—

സ്വാംശോ വിലഗ്നേ യദി വാ ത്രികോണേ
സ്വാംശേ സ്ഥിതഃ പശ്യതി ധാതുചിന്താം
പരാംശകസ്ഥശ്ച കരോതി ജീവം
മൂലം പരാംശോപഗതഃ പരാംശം. ൩

ഏതെങ്കിലുമൊരു ഗ്രഹത്തിന്റെ അംശകം ലഗ്നത്തിൽ വരികയും ആ ഗ്രഹം സ്വാംശത്തിങ്കൽനിന്നു ആ ലഗ്നത്തെ നോക്കുകയും ചെയ്താൽ അപ്പോൾ നഷ്ടമായതു ധാതു (=സ്വൎണ്ണാദി) വാണെന്നും, ലഗ്നത്തിൽ അംശകം

ചെയ്യു ഗ്രഹം മറെറാരുഗ്രഹത്തിൻെറ അംശകരാശിയിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ലഗ്നത്തെ നോക്കുന്നതായാൽ ജീവി (=മനുഷ്യപശ്വാദി) യാകുന്നെന്നും, മറെറാരു ഗ്രഹത്തിൻെറ അംശകത്തിൽ നില്ക്കുകയും അന്ന്യാംശകത്തോടുകൂടിയ ലഗ്നത്തെ നോക്കുകയും ചെയ്യുൽ പോയത്തു മൂല(=വൃക്ഷാദി) മാണെന്നും പറയണം. യതിവാത്രികോണേ=ലഗ്നത്തിൽ എത്രാമംശകമുദിക്കുന്നുവോ അഞ്ചാമേടത്തിൻേറയും ഒമ്പതാമേടത്തിൻേറയും അത്രാമംശകത്തിൻെറ അധിപതി തൻെറ അംശകത്തിൽനിന്ന് ആ ഭാവങ്ങളെ (ത്രികോണത്തെ) നോക്കുന്നതായാലും ധാതുചിന്തയെ പറയണം. മറെറാരു ഗ്രഹത്തിൻെറ അംശകത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് അഞ്ച് ഒമ്പത് ഈ സ്ഥാനങ്ങളെ മേൽപ്രകാരമുള്ള ഗ്രഹം നോക്കുന്നതായാൽ ജീവചിന്തയേയും പറയാം. അന്ന്യന്മാരുടെ അംശകത്തോടുകൂടിയ രാശിയിൽ നിന്ന് അന്ന്യാംശകത്തോടുകൂടിയ ത്രികോണത്തെ നോക്കുന്നതായാൽ മൂലചിന്തയേയും പറയാം. എന്നാൽ പാപഗ്രഹാംശകം ലഗ്നത്തിൽ വരികയും ആ ഗ്രഹം സ്വാംശസ്ഥിതനായിട്ടു ലഗ്നത്തെ നോക്കുകയും ചെയ്യുൽ ധാതു ഒലകൊണ്ട് ഊതി ശുദ്ധിചെയ്യുന്ന ഇരിമ്പു മുതലായതാണെന്നും അങ്ങിനെവരുന്ന ഗ്രഹം ശുഭനാണെന്നുവരികിൽ വിശിഷ്ടരത്നാദികളാണെന്നുമറിയണം. ജീവചിന്തയിൽ ഗ്രഹത്തോടുകൂടിയ നവാംശകത്തിന്നു തക്കവണ്ണം ദ്വിപാത്തെന്നും ചതുഷ്പാത്തെന്നും അരിച്ചു നടക്കുന്നവയെന്നുമുള്ള വിഭാഗമറിയണം. മിഥുനം, കന്നി, തുലാം, കുംഭം, ധനുവിൻെറ പൂർവ്വാർദ്ധം ഇതുകളാണെങ്കിൽ (ഈ രാശികൾ ദേവകളും മനുഷ്യരും പക്ഷികളുമാകയാൽ) ദ്വിപാത്തെന്നറിയണം. മേടം, എടവം, ചിങ്ങം, ധനുവിൻെറ ഉത്തരാർദ്ധം മകരത്തിൻെറ പൂർവ്വാർദ്ധം ഇതുകൾ നാല്ക്കാലികളാകുന്നു. കർക്കിടകം, വൃശ്ചികം മകരത്തിൻെറ ഉത്തരാർദ്ധം ഇതുകൾ അരിച്ചു നടക്കുന്നവ. അതിൽ മീനത്തിന്നു കാലില്ല. മററ രാശികൾക്കു വളരെ

കാലുകളുണ്ട്. മൂലചിന്തയിലും സ്ഥലജമോ ജലജമോ എന്നറിയണം. കൎക്കിടകം, മകരം, മീനം ഈ രാശികളാണെങ്കിൽ ജലജം. മററുള്ള രാശികളാകുന്നുവെങ്കിൽ സ്ഥലജം. ഈ രാശിഫലം മററദിക്കുകളിലും ഗ്രഹിക്കണം.

ധാതുമ്മൂലം ജീവ ഇത്യോജരാശൌ
യുഗ്മേ വിദ്യാദ്വേതദേവ പ്രദീപം
ലഗ്നേ യോംശഃ സ്വക്രമാൽ ഗണ്യ ഏവം
സംക്ഷേപോയം വിസ്തരസ്തൽപ്രഭേദഃ.

മേടം മിഥുനം എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള ഓജരാശി ലഗ്നമാകുമ്പോൾ ക്രമത്തിൽ ആദ്യത്തേതും_ മേടം_ധാതു, പിന്നത്തേതു_ മിഥുനം_ മൂലം, പിന്നെ_ ചിങ്ങം_ജീവൻ. ഈ ക്രമത്തിൽ ഓജരാശിലഗ്നമാകുമ്പോൾ അറിയണം. പിന്നെ_യുഗ്മരാശി_എടവം കൎക്കിടകം മുതലായവ_ലഗ്നമാകുമ്പോൾ ഈ പറഞ്ഞ ക്രമം —ധാതുർമ്മൂലം ജീവ എന്നുള്ളത്—വിപരീതമാണെന്നുമറിയണം. ലഗ്നത്തിങ്കൽ യാതൊരംശകമാണോ അതുകൊണ്ടും മേൽപ്രകാരം അറിയണം. എന്നാൽ ഈ പറഞ്ഞതെല്ലാം സംക്ഷേപമാകുന്നു. ഇതുകളുടെ അധികവിവരം ഹോരാദിതലായ വിസ്തൃഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നറിയണം.

എന്നു ഷൾപഞ്ചാശികയിൽ
ഒന്നാമദ്ധ്യായം.

രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

വൃഷസിംഹവൃശ്ചികഘടൈഃ
വൃദ്ധിഃ സ്ഥാനാൽ ഗമാഗമൌ ന സ്തഃ
ന മൃതിൎന്നാപി നഷ്ടം
ന രോഗശാന്തിൎന്ന ചാഭിഭവഃ. ൧

എടവം, ചിങ്ങം, വൃശ്ചികം, കുംഭം ഈ രാശികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു ലഗ്നമായി വന്നാൽ സ്വതേയുള്ള സ്ഥാനത്തിൽനിന്നു മേലേയായൊരു സ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രാപ്തി

യും, സ്വന്തരാജ്യം വിട്ട് അന്യരാജ്യത്തു പോകാതിരിക്ക കയും, ദേശാന്തരം പോയവന്റെ ആഗമനാഭാവവും, വ്യാധിപീഡിതന്റെ മരണാഭാവവും, ധാതുപാദിദ്രവ്യങ്ങൾ മറഞ്ഞിരിക്കുകയല്ലാതെ അതു നശിച്ചുപോയിട്ടില്ലെന്നും, അതുകൾ അവിടെതന്നെ ഉണ്ടെന്നും, രോഗം മാറീട്ടില്ലെന്നും, ശത്രുവിങ്കൽനിന്ന തോല്ക്കുവരുന്നതല്ലെന്നും ലക്ഷണം പറയണം. വൃദ്ധി എന്ന ദിക്കിൽ സിദ്ധി എന്നൊരു പാഠാന്തരം കാണുന്നു. ആ പാഠത്തിൽ സ്ഥാനപ്രാപ്തി വരുമെന്നും പറയാം. ഈ രാശികൾ സ്ഥിരരാശികളാകയാൽ ഈ ലക്ഷണങ്ങൾ തീച്ചയായും പറയാം. തദ്വിപരീതന്തു ചരേ ദ്വിശരീരേ മിശ്രിതം ഫലംഭവതി ലഗ്നേന്ദോഃച്ചക്തവ്യം ശുഭദൃഷ്ട്യാ ശോഭനമതോന്യൽ.൨൨

ചരരാശിലഗ്നമാകുമ്പോൾ മേൽപറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങൾക്ക വിപരീത(സ്ഥാനപ്രാപ്ത്യഭാവാദി)മാകുന്നുഫലം. ആരൂഢവും ചന്ദ്രലഗ്നവും—ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്ന രാശിയും—ശുഭദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയതാണെങ്കിൽ ശോഭനവും പാപദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയതാണെന്നു വരികൽ അശുഭവും ഫലമാകുന്നു. ഈ ലക്ഷണത്തിന്ന സ്ഥിരചരരാശിഭേദമില്ല.

ശത്രുവിന്റെ പ്രവൃത്തിനിവൃത്തികളറിവാൻ ചൊല്ലുന്നു:

സുതശത്രുഗതൈഃപാപൈഃ ശത്രുമ്മാർഗ്ഗാന്നിവൎത്തതേ
ചതുൎത്ഥഗൈരപി പ്രാപ്തശ്ശത്രുൎഗ്ഗേഹാ നിവൎത്തതേ. ൨൩

ലഗ്നാൽ അഞ്ചാമേടത്തോ ആറാമേടത്തോ രണ്ടു ഭാവങ്ങളിൽ കൂടിയോ പാപന്മാർ—ആദിത്യൻ കുജൻ ശനി—നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ ശത്രുക്കൾ വഴിയിൽനിന്നു പിന്മടങ്ങും. മേൽപറഞ്ഞ പാപന്മാർ നാലാമേടത്തു നിന്നാൽ ശത്രു അടുത്തുവന്നു യുദ്ധംചെയ്യു എന്നുവരികിലും തോററോടിപ്പോകും. ൨൩

ദ്ധഷാളികുംഭകക്കടാ രസാതലേ യദാ ഗതാഃ
തദാ രിപോഃ പരാജയം ചതുഷ്പദൈഃ പലായനം. ൨൪

മീനം, വൃശ്ചികം, കുംഭം, കക്കിടകം ഈ രാശികളിൽ

ഏതെങ്കിലും ലഗ്നത്തിന്റെ നാലാം ഭാവത്തിൽ വന്നാൽ ശത്രുവിന്നു പരാജയം ഫലം. ചതുഷ്പദരാശി(ഒന്നാമദ്ധ്യായം ൯-ാം ശ്ലോകത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക) നാലാമേടമായി വന്നാൽ ശത്രു തോററു പിന്നോക്കി ഓടും.

ചരോദയേ ശുഭൈഃ സ്ഥിതഃ ശുഭം കരോതി യായിനാം
അശോഭനൈരശോഭനം സ്ഥിരോദയേപി വാ ശുഭം. ൭

ചരരാശി ലഗ്നവും ആ ലഗ്നത്തിൽ ശുഭഗ്രഹം നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ സൈന്യംകൊണ്ടുവരുന്ന ശത്രുവിന്ന് ശുഭംവരും. ചരരാശിതന്നെ ലഗ്നവും ആ ലഗ്നത്തിൽ പാപയോഗവുമുണ്ടായാൽ പരാജയം. സ്ഥിരരാശി ലഗ്നമായി വന്നാൽ ശുഭം ഭവിക്കുമെന്നും പറയാം. ആ സ്ഥാനം പാപന്റെ ക്ഷേത്രമോ മൂലത്രികോണമോ ബന്ധുക്ഷേത്രമോ ആണെങ്കിൽ ശുഭം. അല്ലാത്തപക്ഷം അശുഭം. ഭട്ടോല്പലന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ 'സ്ഥിരേഷ്ടമേപി വാ' എന്നാണ് പാഠമെന്നും, അഷ്ടമം സ്ഥിരരാശിയായിരിക്കേണമെന്നും ആ ഭാവം പാപയോഗത്തോടുകൂടിയായിരിക്കേണമെന്നും അങ്ങിനെ വന്നാൽ ശുഭം, അല്ലാത്തപക്ഷം അശുഭമെന്നും അദ്ദേഹം വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ൭

സ്ഥിരേ ശശീ ചരോദയോ ന ചാഗമോ രിപോസ്തദാ
തദാഗമം രിപോർവ്വദേദ്വിപര്യയേ വിപര്യയഃ. ൮

ചന്ദ്രൻ സ്ഥിരരാശിയിൽ നില്ക്കുകയും ലഗ്നം ചരരാശിയാവുകയും ചെയ്താൽ ശത്രു വരുന്നില്ലെന്നു കേൾക്കുന്നുവെങ്കിലും ഉടനെ വരുമെന്നു പറയാം. ചന്ദ്രലഗ്നങ്ങൾ വിപരീതമാണെന്നുവരികിൽ ശത്രു വരുന്നുവെന്നുള്ള വർത്തമാനം വിശ്വസിക്കത്തക്കതായി കേട്ടാലും അപ്പോൾ വരുന്നതല്ലെന്നു പറയാം. ൮

സ്ഥിരേ തു ലഗ്നമാഗതേ ദ്വിരാത്മകേ തു ചന്ദ്രമാഃ
നിവർത്തതേ രിപുസ്തദാ സുദൂരമാഗതോപി സൻ. ൯

സ്ഥിരരാശി ലഗ്നവും ഉഭയരാശി ചന്ദ്രലഗ്നവുമാണെങ്കിൽ ശത്രു സ്വന്തരാജ്യത്തിങ്കൽ നിന്നു ദ്രോഹചിന്തയോടുകൂടി വളരെ ദൂരം വഴി നടന്നുവന്നിരുന്നാലും

യാതൊരു ദ്രോഹവും ചെയ്യാതെ തന്നെ മടങ്ങിപ്പോകും.

ചരെ ശശീ ലഗ്നഗതോ ദ്വിദേഹഃ
പഥോൎദ്ധമാഗമ്യ നിവൎത്തതേ തു
വിപൎയ്യയേ ചാഗമനം ദ്വിധാ സ്യാൽ
പരാജയഃ സ്യാദശുഭേക്ഷിതേ തു. വ്വ

ചരരാശിയിൽ ചന്ദ്രനും ഉഭയരാശി ലഗ്നവുമായിവന്നാൽ ശത്രു മാൎഗ്ഗമദ്ധ്യത്തോളം വന്നു പിന്തിരിഞ്ഞുപോകും. ഉഭയരാശിയിൽചന്ദ്രനും ചരരാശി ലഗ്നവുമായിവന്നാൽ ശത്രുവിൻെറ വരവു രണ്ടു വഴിയായിട്ടുണ്ടെന്നും ആ ചന്ദ്രലഗ്നങ്ങളെ പാപഗ്രഹങ്ങൾ നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്ന് ആ ശത്രുവിൽ നിന്നു പരാജയം ഭവിക്കുമെന്നും പറയാം. വ്വ

അൎക്കാൎക്കിജ്ഞസിതാനാമേകോപി ചരോദയേ യദാഭവതി
പ്രവദേത്തദാശു ഗമനം വക്രഗതൈൎന്നേതി വക്തവ്യം.ൻ

ആദിത്യൻ, ശനി, ബുധൻ, ശുക്രൻ എന്നീ ഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒരാളെങ്കിലും ചരരാശിയാകുന്ന ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിന്ന് ഉടനേ അന്യദേശഗമനമുണ്ടാകുന്നതും, ആ ഗ്രഹങ്ങൾ തന്നെ വക്രഗതിയായി വന്നവരാണെങ്കിൽ ഗമനമുണ്ടാവാത്തതുമാണെന്നും പറയാം.

സ്ഥിരോദയേ ജീവശനൈശ്ചരേക്ഷിതേ
ഗമാഗമൌ നേതി വദേത്തു പൃച്ഛതഃ
ത്രിപഞ്ചഷൾസ്ഥാ രിപുസംഗമായ
പാപശ്ചതുൎത്ഥേ വിനിവൎത്തനായ. ൨൦

സ്ഥിരരാശി ലഗ്നവും ആ ലഗ്നത്തെ വ്യാഴവും ശനിയും നോക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു ഗമനവും ആഗമനവും ഭവിക്കുകയില്ല. ആ സ്ഥിരരാശിയായ ലഗ്നം വ്യാഴശനൈശ്ചരവീക്ഷിതമായിരിക്കുമ്പോൾ ആ ലഗ്നത്തിൻെറ മൂന്ന് അഞ്ച് ആറ് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ പാപന്മാർ നില്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു ശത്രുവിനോടുകൂടിയുള്ള യോഗമുണ്ടാകും. മേൽപ്രകാരമുള്ള ലഗ്നത്തിൻെറ നാലാമേടം പാപയോഗമുള്ളതാണെന്നു വരികിൽ ശത്രു പിന്മടങ്ങിപോകുമെന്നു പറയാം. ൨൦

നാഗച്ഛതി പരചക്രം
യദാൎക്കചന്ദ്രൌ തു ചതുൎത്ഥഭവനസ്ഥൌ
ഗുരുബുധശുക്രാ ഹിബുകേ
യദാ തദാ ശീഘ്രമായാതി. ൧൧

ആദിത്യചന്ദ്രന്മാർ ലഗ്നാൽ നാലാമേടത്തു നിന്നാൽ ശത്രുസൈന്യം വരികയില്ല. വ്യാഴം, ബുധൻ, ശുക്രൻ, ഇവർ നാലാമേടത്തുനിന്നാൽ ശത്രുസൈന്യം വേഗത്തിൽ വരും.

മേഷധനുസിംഹവൃഷാ
യദ്യുദയസ്ഥാ ഭവന്തി ഹിബുകേ വാ
ശത്രുൎന്ന തിഷ്ഠതി തദാ
ഗ്രഹസഹിതാ വാ വിയുക്താ വാ. ൧൨

മേടം, ധനു, ചിങ്ങം, എടവം ഈ രാശികളിൽ ഏതെങ്കിലും ലഗ്നമോ നാലാം ഭാവമോ ആയിവന്നാൽ ശത്രു നേരിട്ടു നില്ക്കാതെ തോറ്റു പോകും. ഈ രാശികളിൽ ഗ്രഹങ്ങൾ നില്ക്കേണമെന്നോ നില്ക്കരുതെന്നോ വിവക്ഷയില്ല.

സ്ഥിരരാശൌ യദ്യുദയേ
ശനിൎഗ്ഗുരുൎവ്വാ സ്ഥിതസ്തദാ ശത്രുഃ
ഉദയേ രവിൎഗ്ഗുരുൎവ്വാ
ചരേ ദിപോരാഗമോ ഭവതി. ൧൩

സ്ഥിരരാശിയായ ലഗ്നത്തിൽ ശനിയോ വ്യാഴമോ നിന്നാൽ ശത്രു സ്വസ്ഥാനത്തിലിരിക്കുകയല്ലാതെ വരികയില്ല. ചരരാശിയായ ലഗ്നത്തിൽ ആദിത്യനോ വ്യാഴമോ നിന്നാൽ ശത്രു നിശ്ചയമായും വരും.

ഗ്രഹസ്സൎവ്വോത്തമബലോ
ലഗ്നാദ്യസ്മിൻ ഗൃഹേ സ്ഥിതഃ
മാസൈസ്തത്തുല്യസംഖ്യാതൈ-
ൎന്നിവൃത്തിം യാതുരാദിശേൽ. ൧൩

പ്രശ്നകാലത്തിങ്കൽ എല്ലാ ബലങ്ങളും തികഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഗ്രഹം ഏതോ ആ ഗ്രഹം ലഗ്നത്തിങ്കൽനിന്നു എത്രാമേടത്തു നില്ക്കുന്നുവോ അത്രമാസങ്ങൾ ചെന്നാൽ അന്യ

ദേശത്തു പോകുവാൻ തുടങ്ങുന്ന പ്രഷ്ടാവു മടങ്ങിവരും.

അതിൻെറ വ്യവസ്ഥയെ പറയുന്നു:—

ചരാംശസ്ഥേ ഗ്രഹേ തസ്മിൻ കാലമേവം വിനിർദ്ദിശേൽ
ദ്വിഗുണം സ്ഥിരഭാംശസ്ഥേ ത്രിഗുണന്തൂഭയാശ്രിതേ. ൧൮

ചരരാശിയിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ട് മേൽ പ്രകാരം ലക്ഷണം പറയണം. സ്ഥിരരാശിയിലാണ് നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ ആ കാലത്തെ ഇരട്ടിച്ച പറയണം. ഉഭയരാശിയിലാണെങ്കിൽ മൂന്നിരട്ടിച്ചും പറയാം.

ഇവിടെ മതാന്തരത്തെ പറയുന്നു:—

യാത്രുർവ്വിലഗ്നാജ്ജാമിത്രഭവനാധിപതിഃ ഖരം
കരോതി വക്രമാവൃത്തേഃ കാലം തം ബ്രുവതേ പരേ. ൧൯

ഏഴാം ഭാവാധിപതി എപ്പോൾ ലഗ്നത്തിങ്കൽനിന്നു വക്രത്തെ ചെയ്യുന്നുവോ അപ്പോഴാകുന്നു പോകുന്നവൻെറ മടങ്ങിവരുന്നതിനുള്ള കാലമെന്നു മററുചില ആചാര്യന്മാരും പറയുന്നു.

ശത്രു വരുന്നതിൻെറ കാലനിർണ്ണയത്തെ പറയുന്നു:—

ഉദയർക്ഷാച്ചന്ദ്രർക്ഷം ഭവന്തി ച യാവന്തിനൈസ്താവത്ഭിഃ
ആഗമനം സ്യാച്ഛത്രോര്യദി മദ്ധ്യേ ന ഗ്രഹഃ കശ്ചിൽ. ൨൦

ഉദയരാശിയെ ഗണിച്ച് ആ രാശിയുടെ നക്ഷത്രമറിഞ്ഞ് ആ നക്ഷത്രം മുതൽ ചന്ദ്രൻ നില്ക്കുന്ന നക്ഷത്രം വരെ എണ്ണിയാൽ എത്രൊരു സംഖ്യയാണോ വരുന്നത് അത്ര ദിവസംകൊണ്ടു ശത്രു വരുമെന്നു പറയാം. എന്നാൽ ലഗ്നം മുതൽ ചന്ദ്രൻ വരെയുള്ള രാശികളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ മററൊരു ഗ്രഹത്തിനെക്കൊണ്ടു മറവു വരരുത്. അങ്ങിനെ മറഞ്ഞിരുന്നാൽ ശത്രുവിൻെറ വരവുതന്നെ അസംഭവമെന്നും പറയാം. ൨൦

എന്ന് ഷൾപഞ്ചാശികയിൽ രണ്ടാമദ്ധ്യായം.

മൂന്നാമദ്ധ്യായം.

ദശമോദയസപ്തമഗാ
സ്സൌമ്യാ നഗരാധിപസ്യ വിജയകരാഃ
ആരാർക്കിജ്ഞഗുരുസിതാഃ
പ്രഭംഗദാ വിജയദാ ശമേ. ൧

5 *

പത്താംമേടത്തും ഉദയത്തിങ്കലുമേഴാംമേടത്തും സൌമ്യഗ്രഹങ്ങൾ വന്നാൽ നഗരാധിപന്നു (രാജാവിന്നു) വിജയത്തെ ചെയ്യും. പത്താംമേടത്തുനില്ക്കുന്ന ചൊവ്വയും ശനിയും നഗരാധിപന്നു തോല്വിയേയും ആ സ്ഥാനത്തുനില്ക്കുന്ന ബുധൻ, ഗുരു, ശുക്രൻ ഇവർ വിജയത്തേയും ചെയ്യും. ൮

പൌരാസ്തൃതീയഭവനാ
ദ്ധർമ്മാന്തം യായിനഃ ശുഭൈശ്ശുഭദാഃ
വ്യയദശമാ യേ പാപാഃ
പുരസ്യ നേഷ്ടാസ്തഥാ യാതുഃ. ൯

ലഗ്നത്തിങ്കൽ നിന്നു മൂന്നാംമേടം തുടങ്ങി ആറുരാശി തറവാട്ടിലിരിക്കുന്നവർ. ഒമ്പതാംമേടം തുടങ്ങി ആറുരാശി ഗൃഹംവിട്ട് അന്യരാജ്യത്തു പോയവർ. എന്നാൽ ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ശുഭന്മാർ നിന്നാൽ മുമ്പറഞ്ഞവൎക്കു ശുഭവും പാപന്മാർ നിന്നാൽ അശുഭവും ഫലം. പന്ത്രണ്ടാംമേടത്തും പത്താംമേടത്തും പതിനൊന്നാംമേടത്തും പാപന്മാർ നില്ക്കുന്നതു പുരവാസികൾക്കും ദേശാന്തരഗതന്മാൎക്കും ഒരുപോലെ അനിഷ്ടപ്രദങ്ങളാകുന്നു.

ലഗ്നേ ലാഭേ കർമ്മണി ദ്വാദശേ വാ
യദ്യേകസ്സ്യാൽ ഗ്രഹഃ ക്രൂരസംജ്ഞഃ
യായീ ഹന്യാത്തൽപുരം യദ്യമീഷ്ടഃ
ക്രൂരേഭ്യോന്യോ യായിനാശസ്തദാ തു. ൧൦

ലഗ്നം, പത്ത്, പതിനൊന്ന് പന്ത്രണ്ട് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലുമൊന്നിൽ പാപഗ്രഹംവന്നാൽ ശത്രു ആ നഗരത്തെ പിടിച്ചടക്കും. സൌമ്യഗ്രഹമാണെങ്കിൽ ശത്രുവിന്നു നാശവും ഭവിക്കും.

ഇതിന്നു ശാസ്ത്രാന്തരം പറയുന്നു:—

ധർമ്മാദ്യേ ചക്രദലേ യായിജനോ നാഗരസ്തൃതീയാദൌ
ജയഃ സൌമ്യഗതേ സ്യാൽ ഭംഗേ ക്രൂരൈര്യുതേ ഭംഗഃ. ൪

ഒമ്പതാംമേടം തുടങ്ങി ആറുരാശി യായിജനം. മൂന്നാംമേടം തുടങ്ങി ആറുരാശി പൌരജനം. അതിൽ ഏതുഭാഗത്താണോ ശുഭന്മാർ ആ ഭാഗത്തു ശുഭം. ഏതുഭാഗത്താ

ണൊ പാപന്മാർ ആ ഭാഗത്തു അശുഭം. അത്ഥാൽ മിശ്രത്തിങ്കൽ മിശ്രം. ൪

സന്ധിവിരോധലക്ഷണത്തെ പറയുന്നു:—

നൃരാശിസംസ്ഥാ ഹ്യുദയേ ശുഭാസ്സ്യു-
ർവ്യ്യയായസംസ്ഥാശ്ചയദാ ഭവന്തി
തദാശു സിദ്ധിം പ്രവദേന്നൃപാണാം
പാപൈസ്ത്രിദേഹോപഗതൈർവ്വിരോധം. ൫

മനുഷ്യരാശിയിൽ (=മിഥുനം കന്നി തുലാം കുംഭം.) ശുഭന്മാർ നില്ക്കുകയും ആ രാശി ലഗ്നമായി വരികയും ആ രാശിയുടെ പതിനൊന്നും പന്ത്രണ്ടും സ്ഥാനങ്ങളിൽ ശുഭഗ്രഹങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുാൽ രാജ്യത്തു രാജാക്കന്മാർ തമ്മിൽ സന്ധിഭവിക്കുമെന്നും; പാപന്മാർ മുമ്പറഞ്ഞ സ്ഥാനങ്ങളിൽ വരികിൽ ഒരിക്കലും സന്ധിഭവിക്കയില്ല എന്നുമാത്രമല്ല പുതുതായ വിരോധങ്ങളും സംഭവിക്കും. ൫

കേന്ദ്രോപഗതാഃ സൌമ്യാഃ
സൌമ്യൈർദൃഷ്ടാ നൃരാശിഗാഃ പ്രീതിം
കുർവ്വന്തി പാപദൃഷ്ടാഃ
പാപാ സ്തേഷ്വേവ വിപരീതം. ൬

മനുഷ്യരാശിയാകുന്ന കേന്ദ്രത്തെ പ്രാപിച്ചവരും സൌമ്യഗ്രഹങ്ങളാൽ നോക്കപ്പെട്ടവരുമായ ശുഭഗ്രഹങ്ങൾ പ്രീതിയെ(രാജാക്കന്മാർതമ്മിൽ സന്ധിയെ) ഉണ്ടാക്കും. നൃരാശിയായ കേന്ദ്രത്തിൽ നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹങ്ങൾ പാപവീക്ഷണത്തോടു കൂടിയവരാണെങ്കിൽ അപ്രിയത്തെ ചെയ്യും. ൬

ദ്വിതീയേ വാ തൃതീയേ വാ ഗുരുശുക്രൌ യദാ തദാ
ശീഘ്രമാഗച്ഛതി ചമൂഃ പ്രവാസീവാ ന സംശയഃ. ൭

രണ്ടാമേടത്തോ മൂന്നാമേടത്തോ ഗുരുശുക്രന്മാർ ഒന്നിച്ചുനില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ ശത്രുവിജ്ഞാനപ്രശ്നത്തിങ്കൽ ശത്രു ഉടനെ വരുമെന്നും, അല്ലെങ്കിൽ ദേശാന്തരഗതന്റെ ആഗമനം വളരെ അടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നും പ

റയാം. ഭട്ടോൽപലാചാൎയ്യന്റെ പക്ഷം ഗുരുശുക്രന്മാർ രണ്ടാളും ഒരുരാശിയിൽ നില്ക്കണമെന്നില്ല. ഒരാൾ രണ്ടാമേടത്തും മറേറഗ്രഹം മൂന്നാമേടത്തും നില്ക്കുന്നതായാലും ഈ യോഗമുണ്ടെന്നാകുന്നു. ൧

എന്നു ഷൾപഞ്ചാശികയിൽ
മൂന്നാമദ്ധ്യായം

നാലാമദ്ധ്യായം.

ശുഭാശുഭയോഗങ്ങളെ പറയുന്നു:—

കേന്ദ്രത്രികോണേഷു ശുഭാശ്രിതേഷു
പാപേഷു കേന്ദ്രാഷ്ടമവൎജ്ജിതേഷു
സൎവ്വാൎത്ഥസിദ്ധിം പ്രവദേന്നരാണാം
വിപൎയ്യയസ്ഥേഷു വിപൎയ്യയഃ സ്യാൽ. ൨

കേന്ദ്രം, ത്രികോണം ഈ സ്ഥാനങ്ങൾ ശുഭഗ്രഹങ്ങളോടുകൂടുകയും പാപന്മാർ കേന്ദ്രം, അഷ്ടമം ഈ സ്ഥാനങ്ങളെ ഒഴിച്ചു ബാക്കി ഭാവങ്ങളിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു സകലാഭീഷ്ടസിദ്ധി ഭവിക്കും. കേന്ദ്രത്തിങ്കലുമഷ്ടമത്തിലും പാപന്മാർ നില്ക്കുകയും കേന്ദ്രം അഞ്ച് ഒമ്പത് ഈ സ്ഥാനങ്ങളൊഴിച്ചന്യഭാവങ്ങളിൽ മാത്രം ശുഭന്മാർ വരികയും ചെയ്താൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു യാതൊരുകാൎയ്യസിദ്ധിയും വരുന്നതല്ലെന്നും പറയാം. ൨

ത്രിപഞ്ചലാഭാസ്തമയേഷുസൌമ്യാ
ലാഭപ്രദാ നേഷ്ടഫലാശ്ച പാപാഃ
തുലാഥ കന്യാ മിഥുനം ഘടശ്ച
നൃരാശയസ്തേഷുശുഭം വദന്തി. ൩

മൂന്ന്, അഞ്ച്, ഏഴ്, പതിനൊന്ന് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ശുഭന്മാർ വന്നാൽ അൎത്ഥലാഭാദിലാഭമുണ്ടാകും. മേൽപറഞ്ഞസ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നതു പാപന്മാരാണെങ്കിൽ അൎത്ഥനാശവും ഭവിക്കും. തുലാം കന്നി മിഥുനം കും

ഭം ഈ രാശികൾ നരരാശികളാകുന്നു. ആ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ലഗ്നമായി ശുഭന്മാരോടുകൂടി വന്നാൽ ശുഭഫലം. ൨

സ്ഥാനപ്രദാ ദശമസപ്തമഗാശ്ച സൌമ്യാ
മാനാൎത്ഥദാഃ സ്വസുതലഗ്നഗതാ ഭവന്തി
പാപാവ്യയായസഹിതാ ന ശുഭപ്രദാഃ സ്യു-
ല്ലഗ്നേ ശശീ ന ശുഭദോ ദശമേ ശുഭശ്ച. ൩

പത്താമേടത്തുമേഴാമേടത്തും നില്ക്കുന്ന ശുഭന്മാർ സ്ഥാനപ്രാപ്തിയെ—തൽകാലമുള്ളതിനേക്കാൾ മേലെയുള്ള സ്ഥാനത്തെ—ചെയ്യും. രണ്ടാമേടത്തുമഞ്ചാമേമത്തും ലഗ്നത്തിലും നില്ക്കുന്ന ശുഭന്മാർ അഭിമാനത്തെ കൊടുക്കും. പന്ത്രണ്ടാമേടത്തും പതിനൊന്നാമേടത്തും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പാപന്മാർ ശുഭപ്രദന്മാരല്ല. അപ്രകാരം ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രനും (ഇവിടെ ചന്ദ്രൻ പാപനായാലും സൌമ്യനായാലും ശരി) അശുഭപ്രദനാകുന്നു. പത്താമേടത്തു നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രൻ ശുഭപ്രദനാകുന്നു. ൩

ഇന്ദും ദ്വിസപ്തദശമായരിപുത്രിസംസ്ഥം
പശ്യേൽ ഗുരുഃ ശുഭഫലം പ്രമദാകൃതം സ്യാൽ
ലഗ്നത്രിധൎമ്മസുതനൈധനഗാശ്ച പാപാഃ
കാൎയ്യാൎത്ഥനാശഭയദാഃ ശുഭദാഃ ശുഭാശ്ച. ൪

രണ്ട്, ഏഴ്, പത്ത്, പതിനൊന്ന്, ആറ്, മൂന്ന് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ചന്ദ്രനെ വ്യാഴം നോക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ സ്ത്രീനിമിത്തമായി പ്രഷ്ടാവിന്ന് അൎത്ഥാഭിമാനാദി സകല ഗുണങ്ങളും സംഭവിക്കും. ലഗ്നം, മൂന്നാമേടം, ഒമ്പതാമേടം, അഞ്ചാമേടം, എട്ടാമേടം ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന പാപഗ്രഹങ്ങൾ കാൎയ്യനാശത്തേയും അൎത്ഥനാശത്തേയും പ്രഷ്ടാവിന്നു വരുത്തുകയും അതിയായ ഭയത്തെ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ മേൽപറഞ്ഞ ലഗ്നാദിസ്ഥാനങ്ങളിൽ ശുഭന്മാർ നിന്നാൽ ശുഭഫലവുമാകുന്നു. ൪

വ്യാധിതന്റെ ശുഭാശുഭലക്ഷണം പറയുന്നു:—

ശുഭഗ്രഹാഃ സൌമ്യനിരീക്ഷിതാശ്ച
വിലഗ്നസപ്താഷ്ടമപഞ്ചമസ്ഥാഃ
ത്രിഷൾദശായേഷു നിശാകരഃ സ്യാ-
ച്ഛുഭം വദേദ്രോഗനിപീഡിതാനാം. ൫

സൌമ്യഗ്രഹങ്ങൾ, ലഗ്നം, ഏഴ്, അഷ്ടമം, പഞ്ചമം ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുകയും മററ സൌമ്യഗ്രഹങ്ങളാൽ നോക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കയും, ചന്ദ്രൻ മൂന്ന് ആറ് പത്ത് പതിനൊന്ന് എന്നീ സ്ഥാനങ്ങളിലേതിലെങ്കിലുംനില്ക്കുകയും ചെയ്താൽ രോഗാത്തനായവന്ന ക്ഷണത്തിൽ രോഗനിവൃത്തിവന്ന സുഖപ്പെട്ടുമെന്ന പറയണം.

എന്ന ഷൾപഞ്ചാശികയിൽ നാലാമദ്ധ്യായം.

അഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

ദൂരഗതസ്യാഗമനം സുതധനസഹജസ്ഥിതൈല്ലഗ്നാൽ
സൌമ്യൈന്നഷ്ടപ്രാപ്തില്ലഘ്വാഗമനം ഗുരുസിതാഭ്യാം. ൧

ലഗ്നത്തിൽനിന്ന അഞ്ച് ഒമ്പത് മൂന്ന് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ദേശാന്തരം പോയവന്റെ വരവിനെ പറയണം. അങ്ങിനെ നില്ക്കുന്നതു സൌമ്യഗ്രഹങ്ങളായി വരുമ്പോൾ വരും. അല്ലെങ്കിൽ സന്ദിഗ്ദ്ധം എന്നറിയണം. മേൽപ്രകാരമുള്ള രാശികളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സൌമ്യഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ കട്ടുപോയ ധനം കിട്ടുമെന്നും; ദേശാന്തരം പോയവന്റെ യാതൊരു വിവരവുമില്ലെങ്കിലും അവൻ നശിച്ചിട്ടില്ലെന്നും വരുമെന്നും പറയാം. മേൽപറഞ്ഞ രാശികളിലേതിലെങ്കിലും ഗുരുശുക്രന്മാർ നില്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ ദേശാന്തരഗതൻ ഉടൻതന്നെ വരുമെന്ന പറയാം.

ജാമിത്രേപ്യഥഷഷ്ഠേവാഗ്രഹഃ കേന്ദ്രേച വാക്പതിഃ

പ്രോഷിതാഗമനം വിദ്യാൽത്രികോണേ ജ്ഞസിതേപിവാ.

ഏഴാമേടവും ആറാമേടവും ഗ്രഹസംയുക്തവും (ഇവിടെ സൌമ്യപാപവിവക്ഷയില്ല.) ലഗ്നകേന്ദ്രത്തിൽ വ്യാഴവും നിന്നാൽ ദേശാന്തരം പോയവൻ വരും. ലഗ്നത്രികോണത്തിങ്കൽ ബുധനോ ശുക്രനോ നിന്നാലും പ്രോഷിതാഗമനം പറയാം. ൮

അഷ്ടമസ്ഥേ നിശാനാഥേ കണ്ടകേ പാപവൎജ്ജിതേ
പ്രവാസീ സുഖമായാതി സൌമ്യൈല്ലാഭസമന്വിതഃ. ൯

ചന്ദ്രൻ അഷ്ടമത്തിങ്കൽ നില്ക്കുകയും കേന്ദ്രത്തിൽ പാപന്മാരില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ ദേശാന്തരം പോയവൻ സുഖമായി മടങ്ങിവരും. കേന്ദ്രത്തിൽ ശുഭന്മാരുണ്ടാകിൽ അൎത്ഥമിത്രാദിലാഭത്തോടുകൂടി മടങ്ങിവരും. ൯

പൃഷ്ഠോദയേ പാപനിരീക്ഷിതേ വാ
പാപസ്തൃതീയേരിപുകേന്ദ്രകേ വാ
സൌമ്യൈരദൃഷ്ടാവധബന്ധഭാഗ്യ-
ന്നഷ്ടം വിനഷ്ടം മുഷിതാസ്സഭാഗ്യഃ. ൰

പൃഷ്ഠോദയമായ രാശി (ലഗ്നം) പാപവീക്ഷണത്തോടുകൂടിയതായാൽ പ്രവാസി, ശത്രുക്കളാൽ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നറിയണം. ഇവിടെ ലഗ്നം ബലവാനായ പാപൻെറ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടിയതും, ശുഭന്മാരുടെ ദൃഷ്ട്യംശകരഹിതവും, പാപോദയാദിഹീനതാപ്യമുള്ളതാണെങ്കിൽ ഹിംസിതനും, പൂൎണ്ണബലവാനല്ലാത്ത പാപനാൽ വീക്ഷിക്കപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽ ബാധിതനുമാകുന്നു. മേൽപ്രകാരമുള്ള ലഗ്നത്തിൻെറ മൂന്നാംമേടത്തു പാപൻ വരികയും ആ പാപൻ ശുഭവീക്ഷണമില്ലാത്തവനായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ പ്രവാസി ഇന്ന സ്ഥലത്തുണ്ടെന്നറിഞ്ഞിരുന്നാലും ഇപ്പോൾ ആ സ്ഥലം വിട്ട് അന്യദിക്കിൽ പോയിരിക്കുന്നു എന്നും, സൌമ്യവീക്ഷണമില്ലാത്ത പാപൻ പൃഷ്ഠോദയലഗ്നത്തി

ൻെറ ആറാമേടത്തു നിന്നാൽപ്രവാസി മരിച്ചുപോയി എന്നും, മേൽപ്രകാരമുള്ള പാപൻ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രവാസിയുടെ ധനം മുഴുവൻ ചോരാപഹൃതമായി എന്നും പറയാം. ൪

ഗ്രഹോ വിലഗ്നാദ്യദിഭേ ഗ്രഹേ തു
തേനാഹതാ വാ ദശഭാംശയഃ സ്യുഃ
താവദ്ദിനാന്യാഗമനസ്യ വിദ്യാ-
ന്നിവൎത്തനം വക്രഗതൈൎഗ്രഹൈസ്തു. ൫

യാതൊരു സ്ഫുടഗ്രഹം ലഗ്നത്തിങ്കൽ നിന്ന് എത്രാമത്തേ രാശിയിൽ നില്ക്കുന്നുവോ ആ സംഖ്യയെ പന്ത്രണ്ടിൽ ഗുണിച്ചാൽ കിട്ടിയ സംഖ്യയോളം ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ വരും. വക്രംകൊണ്ട ഗ്രഹമാണെങ്കിൽ അത്ര ദിവസം കഴിഞ്ഞാൽ സ്ഥലം മാറിപ്പോകും.

എന്ന് ഷൾപഞ്ചാശികയിൽ അഞ്ചാമദ്ധ്യായം.

ആറാമദ്ധ്യായം.

നഷ്ടപ്രാപ്തിയോഗത്തെ പറയുന്നു:—

സ്ഥിരോദയേ സ്ഥിരാംശേ വാ വൎഗ്ഗോത്തമഗതേപി വാ
സ്ഥിതം തത്രൈവ തദ്രവ്യം സ്വകീയേനൈവ ചോരിതം. ൧

സ്ഥിരരാശിയാകുന്ന ലഗ്നത്തിങ്കൽ സ്ഥിരാംശകമോ വൎഗ്ഗോത്തമാംശകമോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ കളവുപോയ ദ്രവ്യം അവിടത്തന്നെയാകുന്നു. കളവുചെയ്തതു വീട്ടിലുള്ളവർ തന്നെയാകയാൽ ദ്രവ്യം അന്യദിക്കിൽ പോയിട്ടുമില്ല. ഈ ലക്ഷണങ്ങൾക്കു വിപരീതമായാൽ ഫലവും വിപരീതം. ൧

ആദിമദ്ധ്യാവസാനേഷു ദ്രേക്കാണേഷു വിലഗ്നതഃ
ദ്വാരദേശേ തഥാ മദ്ധ്യേ ഗൃഹാന്തേ ച വദേദ്ധനം. ൨

ലഗ്നം ആദ്യദ്രേക്കാണത്തിലോ മദ്ധ്യദ്രേക്കാണത്തിലോ അവസാനദ്രേക്കാണത്തിലോ ആണെങ്കിൽ ക്രമ

ത്തിൽ നഷ്ടമായ ദ്രവ്യം പടിപ്പുരക്കിലും ഗൃഹത്തിന്റേയും പടിയുടേയും മദ്ധ്യത്തിലും ഗൃഹാന്തർഭാഗത്തിലുമാണെന്നു പറയാം. ൮

പൂർണ്ണശശി ലഗ്നഗതശ്ശുഭോ വാ
ശീർഷോദയേ സൌമ്യനിരീക്ഷിതശ്ച
നഷ്ടസ്യ ലാഭം കുരുതേ തദാശു
ലാഭോപയാതോ ബലവാൻ ശുഭശ്ച. ൯

പൂർണ്ണചന്ദ്രൻ ലഗ്നത്തിൽ വരികയോ ശീർഷോദയമായ രാശി ലഗ്നമായിവരികയോ ആ ലഗ്നത്തിൽ മറ്റൊരു ശുഭന്റെ വീക്ഷണത്തോടുകൂടിയ ശുഭൻ നില്ക്കുകയോ പതിനൊന്നാമേടത്തു ബലവാനായ ശുഭൻ വരികയോ ചെയ്യാൽ നഷ്ടമായ ദ്രവ്യം ഉടനെ കിട്ടുന്നതാകുന്നു. ൯

ദിഗ്വാച്യം ലഗ്നഗൈ-
രസംഭവേ വാ വദേച്ച ലഗ്നക്ഷാൽ
മദ്ധ്യാച്യുതൈർവ്വിലഗ്നാ-
ന്നവാംശകൈർവ്വ്യോജനാ വാച്യാ. ൰

ലഗ്നത്തിങ്കൽ നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു കട്ടുപോയ ദ്രവ്യമിരിക്കുന്ന ദിക്കിനെ പറയണം. ഗ്രഹങ്ങളുടെ ദിക്കിനെ ഇപ്രകാരം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു:—'പ്രാഗാദ്യാ രവിശുക്രലോഹിതതമസ്സൌരേന്ദുവിൽസൂരയഃ'=കിഴക്കു തുടങ്ങിയുള്ള ദിക്കുകൾക്കു സൂര്യൻ ശുക്രൻ കുജൻ രാഹു ശനി ചന്ദ്രൻ ബുധൻ വ്യാഴം എന്നീ ഗ്രഹങ്ങൾ അധിപന്മാരാകുന്നു. അപ്പോൾ ആദിത്യൻ ലഗ്നത്തിൽ വന്നാൽ കിഴക്കുദിക്കിലേക്കാകുന്നു അപഹരിച്ചുകൊണ്ടു പോയിരിക്കുന്നതെന്നറിയണം. ഈ ക്രമത്തിൽ മററഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടുമറിയണം. രണ്ടോ അധികമോ ഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ ബലവാനായ ഗ്രഹത്തെക്കൊണ്ടു ലക്ഷണം പറയണം. ചിലർ ലഗ്നകേന്ദ്രസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ടും മേൽപ്രകാരം ലക്ഷണം പറയാമെന്നു പറയുന്നു. ലഗ്നത്തിൽ ഗ്രഹങ്ങളില്ലെങ്കിൽ ലഗ്നരാശിയിൽ ഏതമായി എന്നു പറയണം. അതിപ്രകാരമാകുന്നു:—'പ്രാഗാധീശാഃ ക്രിയവൃഷനൃയുക്കർക്കടാഃ സത്രികോണാഃ'=മേടവും അതിന്റെ

ത്രികോണവും കിഴക്ക് എടവവും തത്രികോണവും തെക്ക്. മിഥുനവും ത്രികോണവും പടിഞ്ഞാറ്. കക്കടകവും അതിന്റെ ത്രികോണവും വടക്ക്. രാശികളെക്കൊണ്ടു ദിക്കറിയേണ്ടതിപ്രകാരമാണെന്നുമേൽകാണിച്ചപ്രമാണം കൊണ്ടു സിദ്ധമാകുന്നു. ലഗ്നത്തിന്റെ അഞ്ചാംനവാംശകം ലഗ്നത്തിന്റെ എത്രാമത്തെ രാശിയിൽ വരുന്നുവോ അത്ര യോജനദൂരത്താകുന്നുഹൃതമായധനമെന്നുംപറയാം.

എന്ന് ഷൾപഞ്ചാശികയിൽ
ആറാമദ്ധ്യായം

ഏഴാമദ്ധ്യായം

ഗർഭിണിയുടെ പുത്രജ്ഞാനത്തേയും വരന്റെ കന്യാലാഭത്തേയും പറയുന്നു:—

വിഷമസ്ഥിതേക്കപുത്രേസുതസ്യ ജന്മാന്യഥാംഗനായാസ്സ്യ
ലബ്ധാ വരസ്യനാരീ സമസ്ഥിതേ ചാന്യഥാ വാച്യം. ൧

ഇനി പറയുവാൻപോകുന്നതു മിശ്രകാദ്ധ്യായമാകുന്നു. ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പലലക്ഷണങ്ങളും എടകലത്തി പറയും. അതിനാലാകുന്നു ഇതിന്നു മിശ്രകാദ്ധ്യായമെന്നു പറയുന്നത്. ലഗ്നത്തിങ്കൽനിന്നു ഒററപ്പെട്ട രാശികളിൽ ശനിനിന്നാൽ ഗർഭസ്ഥനായ ശിശു പുത്രനും യുഗ്മരാശിയിലാണ നില്ക്കുന്നതെങ്കിൽ പുത്രിയുമുണ്ടാകും. എന്നാൽ 'വിഹായ ലഗ്നം വിഷമക്ഷസംസ്ഥഃസൌരോപി പുഞ്ജന്മകരോ വിലഗ്നാൽ' എന്നു വരാഹമിഹിരൻ പറഞ്ഞിരിക്കയാൽ ഈ വിധത്തിൽ ഓജരാശിയെ ഗ്രഹിക്കുന്നേടത്തു ലഗ്നത്തെ കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളവ എന്ന അത്ഥം ഗ്രഹിക്കണം. ലഗ്നത്തിൽ ശനിവന്നാൽ യുഗ്മരാശിക്കു പറഞ്ഞ ലക്ഷണംതന്നെ പറയാം. ശനി യുഗ്മരാശിയിൽ നിന്നാൽ വരന്നു കന്യകയേ ലഭിക്കും. ഓജരാശിയിലാണെങ്കിൽ കന്യകാലാഭമസാദ്ധ്യം. എന്നാൽ ഈ വിധിയിൽ ലഗ്നവും ഓജരാശിയായി ഗ്രഹിക്കണം. ൧

ഗ്രഹരപിസൌമ്യൈർദ്ദൃഷ്ടസ്ത്രീസുരമദായംരിഗശ്ശശിലഗ്നാൽ
ഭവതിച വിവാഹകർത്താത്രികോണകേന്ദ്രേഷു വാ സൌമ്യാഃ

ലഗ്നത്തിങ്കൽനിന്നു മൂന്ന്, അഞ്ച്, ഏഴ്, പതിനൊന്ന്, ആറ് ഈ സ്ഥാനങ്ങളിൽ ശുഭന്മാരുടെ ദൃഷ്ടിയോടുകൂടി ചന്ദ്രനോ വ്യാഴമോ നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്നു വിവാഹയോഗം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാം. ലഗ്നത്തിന്റെ ത്രികോണത്തിലും കേന്ദ്രത്തിലും സൌമ്യന്മാർ വന്നാലും വിവാഹയോഗം അടുത്തതായിത്തന്നെ പറയാം. ൨

അനന്തരം വർഷയോഗത്തെ പറയുന്നു:—

ചന്ദ്രാംശുമന്തൌ രതിഗൌ സിതാർക്കീ
സുഖാഷ്ടമേ വാപി തഥാ വിലഗ്നാൽ.
ദ്വിതീയദുശ്ചിൽകഗതൌ തഥാ തൌ
വർഷാസു വൃഷ്ടിം പ്രവദേച്ചിലഗ്നാൽ. ൩

ലഗ്നത്തിൽനിന്നു ഏഴാംമേടത്തു ചന്ദ്രസൂര്യന്മാർ നില്ക്കുകയും ശുക്രനും ശനിയും നാലാമേടത്തോ, എട്ടാമേടത്തോ, രണ്ടാമേടത്തോ, മൂന്നാമേടത്തോ നിന്നാൽ വർഷകാലത്തു മഴയുണ്ടാകുമെന്നു പറയണം. ൩

സൌമ്യാ ജലരാശിസ്ഥാ-
സ്തൃതീയധനകേന്ദ്രഗാ,സ്സിതേ പക്ഷേ
ചന്ദ്രേ വാപ്യുദയഗതേ
ജലരാശിസ്ഥേ വദേദ്വർഷം. ൪

മൂന്നാമേടം രണ്ടാമേടം കേന്ദ്രം ഈ രാശികൾ ജലരാശി(കർക്കടകം മകരം മീനം ഈ രാശികൾ ജലരാശികൾ.)കളായിരിക്കുകയും ആ സ്ഥാനങ്ങളിൽ സൌമ്യഗ്രഹങ്ങൾ വരികയും ചെയ്താൽ അപ്പോൾ വർഷമുണ്ടാകും. വെളുത്തപക്ഷത്തിൽ ചന്ദ്രൻ ജലരാശിയാകുന്നലഗ്നത്തിൽ വന്നാൽ വർഷമുണ്ടാകുമെന്നു പറയാം. ൪

പുംവർഗ്ഗേ ലഗ്നഗതേ
പുംഗ്രഹദൃഷ്ടേ ബലാന്വിതേ പുരുഷഃ
യുഗ്മേ സ്ത്രീഗ്രഹദൃഷ്ടേ
സ്ത്രീ ബുധയുക്തേ ഗർഭയുക്താ സ്യാൽ. ൫

പുരുഷഗ്രഹവർഗ്ഗം ലഗ്നത്തിൽ വരികയും ആ ലഗ്നം ബലവത്തായിരിക്കുകയും പുരുഷഗ്രഹവീക്ഷണത്തോടുകൂടിയിരിക്കയും ചെയ്യാൽ പ്രസവിച്ചുണ്ടാകുന്ന പ്രജ പുരുഷപ്രജയായിരിക്കും. ലഗ്നം ഓജരാശിയായിരിക്കുകയും വേണം, യുഗ്മരാശിയായ ലഗ്നത്തെ സ്ത്രീഗ്രഹങ്ങൾ നോക്കുന്നതായാൽ സ്ത്രീപ്രജയായിരിക്കും. ആദിത്യൻ, കുജൻ ഗുരു ഈ ഗ്രഹങ്ങളും ഓജരാശിയും പുരുഷൻ. ചന്ദ്രനും ശുക്രനും യുഗ്മരാശിയും സ്ത്രീ. ബുധനും ശനിയും നപുംസകം. എന്നു വിധിയുണ്ടാകയാൽ നപുംസകഗ്രഹയോഗവീക്ഷണാദികളാണെല്ലതെങ്കിൽ നപുംസകം. ലഗ്നം ബുധയുക്തമാണെന്നങ്കിൽ സ്ത്രീക്കു ഗർഭമുണ്ടെന്നു പറയണം. ൫

പതിയുക്തോദൃഷ്ടോവാ
ബുധഗുരുയുക്തോ നിരീക്ഷിതോയോരാശിഃ
സഭവതി ബലവാൻ നയദാ
യുക്തോ ദൃഷ്ടോഥവാ ശേഷൈഃ. ൬

ലഗ്നാധിപന്റെ യോഗമോ ദൃഷ്ടിയോ, ബുധന്റെയും വ്യാഴത്തിന്റേയും യോഗദൃഷ്ടികളോ ഉണ്ടായിരിക്കയും ബാക്കിയുള്ളവരുടെ യോഗദൃഷ്ടികളില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാൽ ആ ലഗ്നം പൂർണ്ണബലത്തോടുകൂടിയതാകുന്നു. ൭

കുമാരികാം ബാലശശീ ബുധശ്ച
വൃദ്ധാം ശനിസ്സൂര്യഗുരു പ്രസൂതാം
സ്ത്രീം കർക്കശാം ഭൌമസിതൌ വിധത്ത
ഏവം വയഃ സ്യാൽ പുരുഷേഷു ചൈവ. ൮

പൂർവ്വപ്രതിപദം മുതൽ ദശമിവരെ ചന്ദ്രൻ ബാലൻ. ഏകാദശി മുതൽ കൃഷ്ണപഞ്ചമിവരെ യൌവനയുക്തൻ. പിന്നെ വൃദ്ധൻ. ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കുന്നബാലചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടു സ്ത്രീ കുമാരിയാണെന്നും ബുധനെക്കൊണ്ടു വൃദ്ധയാണെന്നും ശനി, സൂര്യൻ, ഗുരു ഇവരെക്കൊണ്ടു പ്രസവിച്ചവളാണെന്നും ചൊവ്വ, ശുക്രൻ ഇവരെക്കൊണ്ടു ദുഷ്ടയാണെന്നുമറിയണം. മേൽപ്രകാരം പുരുഷവിജ്ഞാനീയപ്രശ്നത്തിൽ പുരുഷസ്വഭാവവും പറയണം. അവിടെ പ്രസൂതാം എന്ന ലക്ഷണത്തിൽ യൌവ്വനയുക്തൻ അല്ലെങ്കിൽ പുത്രനുണ്ടായവൻ എന്നർത്ഥം പറയണം. ൮

പ്രഷ്ടാവു മനസ്സിൽ ആരേക്കുറിച്ചു വിചാരിക്കുന്നു വോ അവരെ പറയുവാനുള്ള യോഗത്തെ പറയുന്നു:—

ആത്മസമോ ലഗ്നഗതൈർഭ്രാതാ
സഹജസ്ഥിതൈസ്സുതശ്ചസുതഗൈഃ
മാതാ വാ ഭഗിനീ വാ ചതുൎത്ഥ
ഗൈഷ്ഷഷ്ഠഗൈരിപുസ്സദാജ്ഞുവിജ്ഞേയഃ. വൃ

ആദിത്യാദിഗ്രഹങ്ങളിൽവെച്ചു ഏററവും ബലവാന്മാരായ ഗ്രഹങ്ങൾ ലഗ്നത്തിൽ നിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവു വിചാരിക്കുന്നതു ധനാഭിജാത്യവയോരൂപാദികളെക്കൊണ്ടു തന്നോടു തുല്യനായവനാകുന്നു. മൂന്നാമേടത്തുനിന്നാൽ സഹോദരനും, അഞ്ചാമേടത്തുനിന്നാൽ പുത്രനും, നാലാമേടത്തുനിന്നാൽ അമ്മയോ ഭഗിനിയോ, ആറാമേടത്തുനിന്നാൽ ശത്രുവുമാകുന്നു. വൃ

ഭാൎയ്യാ സപ്തമസംസ്ഥൈൎന്നമോ ധൎമ്മാശ്രിതൈൎഗ്ഗുരുൎദ്ദശമേ
സ്വാംശപതിമിത്രശത്രുഷുഅഥവാ വാച്യം ബലയുതേഷു

മേൽവിവരിച്ചപ്രകാരം ഏഴാമേടത്തുനിന്നാൽ ഭാൎയ്യയും ഒമ്പതാമേടത്തുനിന്നാൽ ധൎമ്മയുക്തനായ വിശിഷ്ടപുരുഷനും പത്താമേടത്താണെങ്കിൽ ഗുരുവുമാകുന്നു. ലഗ്നത്തിങ്കൽ ആരുടെ നവാംശകം വരുന്നുവോ ആ നവാംശകാധിപതി നില്ക്കുന്ന രാശിയുടെ ഫലവും പറയാം. അംശകാധിപതിയുടെ ബന്ധു ലഗ്നത്തിൽ നില്ക്കിൽ ലഗ്നത്തിന്റെ ബന്ധു, ശത്രുവാണെങ്കിൽ ശത്രു 'ശത്രൂമന്ദസിതൌ സമശ്ശശിസുതോ മിത്രാണിശേഷാരവേഃ। തീക്ഷ്ണാംശുൎഹിമരശ്മിജശ്ച സുഹൃദൌ ശേഷാസ്സമാഃ ശീതഗോഃ। ജീവേന്ദൂഷ്ണകരാഃ കുജസ്യ സുഹൃദോ ജ്ഞോരിസ്സിതാൎക്കിസമൌ। മിത്രൌ സൂൎയ്യസിതൌ ബുധസ്യ ഹിമഗുശ്ശത്രുസ്സമാശ്ചാമരേ। സൂരേസ്സൌമ്യസിതാവരീ രവിസുതോ മദ്ധ്യോപരേ ത്വന്യഥാ സൌമ്യാൎക്കീ സുഹൃദൌ സമൌ കുജഗുരൂ ശുക്രസ്യ ശേഷാവരീ। ശുക്രജ്ഞൌ സുഹൃദൌ സമസ്സുരഗുരുസ്സൌരസ്യ ചാന്യേരയഃ' ഇത്യാദിയായ പ്രമാണാന്തരംകൊണ്ടു ഗ്രഹങ്ങളുടെ ശത്രുമിത്രോദാസീനഭേദത്തെ അറിയണം.



സംഗതസ്ത്രീലക്ഷണം —

അസ്തേ രവിസിതവക്രൈഃ
പരജായാം സ്വാം ഗുരൌബുധേവേശ്യാം
ചന്ദ്രേ ച വയശ്ശശിതുല്യം
പ്രാഹുർമന്ദേന്ത്യജാതീനാം. ൧൦

ഏഴാമേടം ആദിത്യൻ, ശുക്രൻ, കുജൻ ഇവരിൽ ആരോടെങ്കിലും കൂടിയാൽ പ്രഷ്ടാവ് അന്യഭാൎയ്യാസംഗമം ചെയ്തു എന്നു പറയാം. വ്യാഴം നിന്നാൽ തന്റെ ഭാൎയ്യയെന്നും, ബുധനോ ചന്ദ്രനോ നിന്നാൽ വേശ്യയെന്നും ശനി നിന്നാൽ താണജാതിസ്ത്രീയെന്നും പറയാം. സ്ത്രീയുടെ പ്രായം ചന്ദ്രന്റെ അവസ്ഥകൊണ്ട് — ബാല്യയൌവ്വനവാൎദ്ധക്യാദികൊണ്ട് — അറിയണം. ൧൦

മന്ദഃ പാപസമേതോ ലഗ്നാന്നവമേ ശുഭൈരദൃഷ്ടഃ
രോഗിതസ്തു വിദേശേ ചാഷ്ടമഗോ മൃത്യുകര ഏവ. ൧൧

ശുഭന്മാരുടെ യോഗദൃഷ്ടികളോടു കൂടാതെയും പാപസമേതനായ ലഗ്നത്തിങ്കൽനിന്നു ഒമ്പതാമേടത്തു നില്ക്കുന്ന ശനി ദേശാന്തരം പോയവനെ അവിടെവെച്ചുതന്നെ രോഗപീഡിതനാക്കിച്ചെയ്യും. മേൽപ്രകാരമുള്ള ശനി അഷ്ടമത്തിൽ നിന്നാൽ മൃത്യുകാരകനാകുന്നു. ൧൧

സൌമ്യൈര്യുക്തോ വാൎക്കഃ
സൌമ്യൈർദൃഷ്ടോഷ്ടമസ്ഥിതോ ലഗ്നാൽ
തസ്മാദ്ദേശാന്തരഗതസ്യ തു
വാച്യഃ പിതാ തത്സമോപി വാ തത്ര. ൧൨

സൌമ്യഗ്രഹങ്ങളോടുകൂടിയ ആദിത്യൻ സൌമ്യവീക്ഷണത്തോടുകൂടേ ലഗ്നത്തിങ്കൽനിന്ന് എട്ടാമേടത്തുനിന്നാൽ പ്രഷ്ടാവിന്റെ പിതാവോ തത്തുല്യനോ ആ ദേശത്തുനിന്നു ദേശാന്തരം പോയതായി പറയണം. ൧൨

അംശകാൽ ജ്ഞായതേ ദ്രവ്യം ദ്രേക്കാണൈസ്സുസ്കരാഃ സ്മൃതാഃ
രാശിഭ്യഃ കാലദിശേശൌ വയോ ജാതിശ്ച ലഗ്നതാൽ. ൧൩

ലഗ്നത്തിന്റെ അംശകംകൊണ്ടു കട്ടുപോയതു് ഇന്നവിധത്തിലുള്ള ദ്രവ്യമാണെന്നറിയണം. 'സ്വാംശേ

വിലഗ്നേ......ധാതുമൂലം...... ദീർഘഹ്രസ്വമദ്ധ്യാവസ്ഥകളും അംശകരാശികൊണ്ടറിയണം.

'ഹ്രസ്വാസ്തിമിഗോജഘടാ മിഥുനധനുഃ കർക്കിമൃഗമുഖാശ്ചസമാഃ। വൃശ്ചികകന്യാമൃഗപതിവണിജോ ദീർഘാസ്സമാഃഖ്യാതാഃ'=മീനം, എടവം, മേടം, കുംഭം, ഈ രാശികൾ ഹ്രസ്വങ്ങൾ. മിഥുനം, ധനു, കർക്കിടകം, മകരം ഈ രാശികൾ സമങ്ങൾ. വൃശ്ചികം, കന്നി, ചിങ്ങം, തുലാം ഈ രാശികൾ ദീർഘങ്ങളും (നീണ്ടവയും) സമങ്ങളും (കുഴമുഴയില്ലാത്തവയും) ആകുന്നു. ദ്രേക്കാണംകൊണ്ടു കള്ളന്മാരെ— അവരുടെ സ്വരൂപത്തെ — അറിയണം. 'കട്യാംസിതവസ്ത്രവേഷ്ടിതശ്ശക്ത ഇവാഭിരക്ഷിതും രൗദ്രഃ। പരശ്ശും സമുദ്യതം ധത്തേ രക്തവിലോചനഃ പുമാൻ മേഷേ' ഇത്യാദിയായി ദ്രേക്കാണാദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള ലക്ഷണങ്ങളെ അതാതു ദ്രേക്കാണങ്ങളിൽ പറയണം. ലഗ്നരാശികൊണ്ടു കാലം, ദിക്ക്, ദേശം ഇതുകളെ അറിയണം. മേടം, എടവം, മിഥുനം, കർക്കിടകം, ധനു, മകരം ഈ രാശികൾ ലഗ്നമായിവന്നാൽ രാത്രിയെന്നും, മററുരാശികളാണെങ്കിൽ പകലെന്നും കളവുപോയ സമയത്തെ പറയണം. ദിക്കിനെ ഭട്ടോല്പലൻ ഇങ്ങിനെ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:—

ലഗ്നം മേടം രാശിയാണെങ്കിൽ ആട്ടുകൾ മേയുന്ന ഭൂമി. എടവം പശുക്കൾ മേയുന്ന സ്ഥലം. മിഥുനമെങ്കിൽ കൂത്തരങ്ങോ പടനിലമോ ആയിരിക്കും. കർക്കടകമെങ്കിൽ ജലസമീപം. ചിങ്ങമെങ്കിൽ വനം. കന്നി രാശിയാണെങ്കിൽ തോണിക്കടവ്. തുലാം ലഗ്നമാകിൽ സ്വഗൃഹമോ നഗരമോ ആയിരിക്കും. വൃശ്ചികമെന്നാൽ കുഴി. ധനുവാകിൽ യുദ്ധഭൂമിയോ കുതിരച്ചാവടിയോ ആകുന്നു. മകരം ജലസമീപം. കുംഭം ഗൃഹത്തിങ്കൽ പാത്രസമീപം. മീനം ലഗ്നമാകിൽ പോയ ധനം ഇരിക്കുന്നതു ജലത്തിലായിരിക്കും. വയസ്സും ജാതിയും ലഗ്നാധിപനെക്കൊണ്ടറിയണം. വയസ്സ് — 'വയാംസി തേഷാം സ്തനപാനബാല്യവ്രത മദ്ധ്യകം യൗവനമദ്ധ്യവൃദ്ധാഃ। അതിവ

വൃദ്ധാ ഇതി ചന്ദ്രഭൌമജ്ഞശുക്രജീവാൎക്കശനൈശ്ചരാ ണാം'=ലഗ്നാധിപൻ ചന്ദ്രനാണെങ്കിൽ മുലകുടിക്കുന്ന കുട്ടി. ചൊവ്വയെങ്കിൽ നാലുവയസ്സായവൻ. ബുധനാണെന്നുവരികിൽ പന്ത്രണ്ടുവയസ്സായവൻ. ശുക്രനാകുന്നുവെങ്കിൽ യൌവനയുക്തൻ. ഗുരു ലഗ്നാധിപനായിവന്നാൽ മദ്ധ്യവയസ്സ്. ആദിത്യനാകിൽ വൃദ്ധൻ — എഴുപതിലധികം പ്രായമാവാത്തവൻ — ശനിയായാൽ എഴുപതിലധികം വയസ്സായ അത്യന്തവൃദ്ധൻ. എന്നും (ഏകം ദൌ നവ വിംശതിർദ്ധൃതികൃതിഃ പഞ്ചാശദഷ്ടൌകൃതിഃ ചന്ദ്രാരേന്ദുജശുക്രജീവദിവാകൃൽസൂൎയ്യാത്മജാനാംസമാഃ) എന്നും — പ്രമാണാന്തരങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിശ്ചയിക്കണം. ചോരൻ ഇന്നജാതിയാണെന്നും ലഗ്നാധിപനെക്കൊണ്ടുതന്നെ പറയണം. അതിനെ തിരിച്ചറിവാൻ ഗ്രന്ഥാന്തരത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: — 'ജീവസിതൌ വിപ്രാണാം, ക്ഷത്രസ്യാരോഷ്ണഗു, വിശാം ചന്ദ്രഃ । ശൂദ്രാധിപശ്ശശിസുതശ്ശനൈശ്ചരഃ സംകരഭവാനാം'=വ്യാഴവും ശുക്രനും ബ്രാഹ്മണർ. കുജനും സൂൎയ്യനും ക്ഷത്രിയവൎണ്ണം. ചന്ദ്രൻ വൈശ്യജാതി. ബുധൻ ശൂദ്രൻ. ശനി സംകരജാതി. ഇപ്രകാരമാകുന്ന ഗ്രഹങ്ങളെക്കൊണ്ടു ജാതിവിഭാഗം ചെയ്യേണ്ടുന്നത്. ൧൩

എന്ന ഷൾപഞ്ചാശികയിൽ

എഴാമദ്ധ്യായം.

—:0:—

അപനയതു സകലകലികൃത-
മലപടലം സുപ്രതപ്തകനകാഭഃ
അരവിന്ദവൃന്ദവിഘടനപടു-
തരകിരണോൽകരഃ സവിതാ.

സമാപ്തം.

ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥങ്ങൾ.

പ്രശ്നമാൎഗ്ഗം (പൂൎവ്വാൎദ്ധം) പ്രസിദ്ധ ജ്യോത്സ്യനായ മഹാവിദ്വാൻ പുന്നശ്ശേരിനമ്പി നീലകണ്ഠശൎമ്മാവവർകൾ എഴുതിയ "ഉപരത്നശിഖ" എന്ന പേരുള്ള വിസ്തൃതമായ വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയതു്	3	0	0
പ്രശ്നമാൎഗ്ഗം (ഉത്തരാൎദ്ധം) ടി	3	0	0
ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രസുബോധിനി (ഒന്നാംഭാഗം) ഗ്രന്ഥകൎത്താ പുന്നശ്ശേരിനമ്പി നീലകണ്ഠശൎമ്മാവവർകൾ — ഇതിൽ പഞ്ചാംഗംവെപ്പാനുള്ള വിധികളേയും മററും പറയുന്നപഞ്ചാംഗഖണ്ഡവും ഗ്രഹഗണിതഖണ്ഡവും ശ്രാദ്ധനിൎണ്ണയഖണ്ഡവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.	1	4	0
ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രസുബോധിനി (രണ്ടാംഭാഗം) പഞ്ചബോധത്തിന്റെ ഒരു വിസ്തൃതവ്യാഖ്യാനം	1	0	0
മുഹൂൎത്തപദവി — പുറയന്നൂർ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ 'വരദീപിക' എന്ന സംസ്കൃതവ്യാഖ്യാനത്തോടും തമ്പ്രാക്കളുടെ ഭാഷയോടും ആററൂർ കൃഷ്ണപ്പിഷാരോടിയുടെ വിവരണത്തോടുംകൂടിയതു്.	1	0	0
ചമൽക്കാരചിന്താമണി — പുന്നശ്ശേരിനമ്പി നീലകണ്ഠശൎമ്മാവവർകളുടെ 'ശാങ്കരോല്ലേഖന'മെന്ന ഭാഷാവ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയതു്.	0	12	0
കാലദീപകം (വലിയതു്)	0	4	0
ജ്യോതിഷപ്രവേശകം	0	1	6
ഫലക്രിയാസമുച്ചയം	0	2	0
ജ്യോതിഷമഞ്ജരി (1-ാംഭാഗം)	0	1	0

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി